

Liahona

DEN
**levande
Kristus**
OCH DEN PÅGÅENDE
återställelsen

President Nelson:
kyrkans framtid,
sidan 6

Din plats i
den pågående
återställelsen, sidan 18

Påskan i Mormons
bok, sidorna 24, 28

VENITE A ME

MATTEO 11:28

KYRKAN
FINNS
HÄR

Nairobi Kenya

Den pågående återställelsen fortsätter och evangeliet sprids över hela världen. Kenya är ett exempel på kyrkans tillväxt i Afrika.

medlemmar 14 143

2 stavar

församlingar 48

1 mission

släktforskningscenter 5

78 procent av befolkningen är kristna

1979 De första lokala konvertiterna blir medlemmar i kyrkan.

1988 En fasta genererar pengar som avhjälper torka i 15 byar.

2001 Nairobi stav organiseras.

2020 Områdeskontor i Nairobi sätts i full drift och betjänar 100 000 medlemmar i arton länder i centrala Afrika.

FOTOGRAF FRÅN GETTY IMAGES

Kyrkans framtid
Russell M. Nelson

6

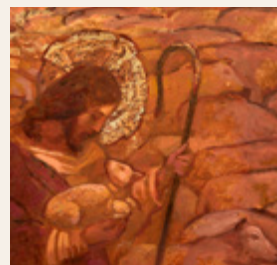
Stödverksamhet med
hjälp av generalkonferensen

14

Den pågående återställelsen
LeGrand R. Curtis Jr

18

Vad innebär
påskan för
mig?

28

200 år av ljus

En vacker, klar dag för 200 år sedan gick en ung man till en skogslund i avsikten att söka förlåtelse och be om vilken kyrka han skulle gå med i. Genom en mirakulös syn fick han veta att han inte skulle gå med i någon av dem. Så började återställelsen av Jesu Kristi evangelium – en process som fortsätter i dag.

I det här numret firar vi 200 år av ljus:

- President Russell M. Nelson undervisar om hur Israels insamling på båda sidorna om slöjan kan förbereda oss och andra för Herrens andra ankomst (s. 6).
- Äldste LeGrand R. Curtis Jr visar hur sista dagars heliga har bidragit till den pågående återställelsen – och hur var och en av oss kan bidra (s. 18).
- För ungdomar tar äldste Neil L. Andersen upp fem sanningar som vi kan lära oss av den första synen (s. 52).

När vi lär av vår profets ord och av berättelserna från trofasta heliga, må vi då få samma kunskap som profeten Joseph fick för 200 år sedan: att vår himmelske Fader och Jesus Kristus är verkliga, levande personer som älskar oss. Och låt oss sprida den kunskapen till våra vänner och grannar.

Med vänlig hälsning,

Äldste Randy D. Funk i de sjuttios kворum

Redaktör för kyrkans tidningar

Innehåll

5 Generalkonferensen under årens lopp 🕒

6 Kyrkans framtid

Russell M. Nelson

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga förbereder världen för Frälsarens återkomst.

12 Porträtt av tro 🕒

Berglind Guðnason

När Berglinds kamp mot depression blev outhärdlig öppnade hon sig för andra om sina svårigheter, och hennes himmelske Fader hjälpte henne att bli helad.

14 Stödverksamhetens principer

Stödverksamhet med hjälp av generalkonferensen

Generalkonferensen ger oss många möjligheter att tjäna – före, under och efter generalkonferenshelgen.

18 Den pågående återställelsen

LeGrand R. Curtis Jr

Återställelsen började i den heliga lunden för 200 år sedan, och den fortsätter i dag.

24 De hoppades på Kristi ankomst – det kan vi också göra 📖 🕒

Mindy Selu

Vi kan hoppas på Kristi andra ankomst på samma sätt som profeterna i Mormons bok gjorde.

28 Kom och följ mig: Mormons bok 📖 🕒

Använd dessa veckovisa artiklar för att förbättra dina studier i Mormons bok den här månaden.

32 Sista dagars heliga berättar 🕒

En pappa ger sin dotter en ovärderlig gåva. En sörjande mamma påminns om Guds nåd. En syster begrundar en själs värde. En pojkes tro hjälper hans familj.

36 Lärdomar från Mormons bok 📖 🕒

En mäktig förändring i hjärtat

Kyle S. McKay

När vi omvänder oss kan Frälsarens försoning åstadkomma en mäktig förändring i våra hjärtan.

40 Förbättring av vår upplevelse i templet 🕒

Första presidentskapet

🕒 Korta budskap

📖 Stöd för *Kom och följ mig*

På omslaget
Foto Stefano Cirianni

Avdelningar

Unga vuxna

42

Unga vuxna är en **viktig del av den pågående återställelsen.**

Lär dig hur du kan vara till hjälp!

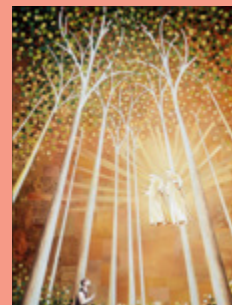

Ungdomar

50

Den första synen är ett **bevis på Guds kärlek** till sina barn

– särskilt dem som söker honom.

Barn

Vänner

Jesus Kristus kyrka har återställts!

APRILS DIGITALA ARTIKLAR

Hålls du tillbaka av det förgångna?*Jeff Bates*

En ung vuxen berättar hur vi kan få hjälp att gå vidare genom att inbjuda Jesus Kristus i våra liv.

Det kändes avigt att använda kyrkans fullständiga namn, men det var vårt obehaget*Lauri Ahola*

En ung vuxen berättar hur han blev bättre på att dela med sig av evangeliet genom att följa president Nelsons råd.

Glädjen i att utföra Herrens arbete

Unga vuxna runtom i världen berättar hur de deltar i den pågående återställelsen.

LÄS MER

I appen Evangeliebiblioteket och på liahona.ChurchofJesusChrist.org kan du

- hitta månadens nummer
- hitta innehåll som bara finns digitalt
- söka i tidigare nummer
- lägga upp berättelser och feedback
- prenumerera eller ge bort en prenumeration
- förbättra dina studier med digitala verktyg
- dela artiklar och videor som du gillar
- ladda ner eller skriva ut artiklar
- lyssna på dina favoritartiklar.

KONTAKTA OSS

Skicka dina frågor och din feedback till liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Skicka in dina berättelser på liahona.ChurchofJesusChrist.org eller skicka via vanlig post till:

Liahona, floor 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

**APRIL 2020 ÅRGÅNG 144 NR 4
LIAHONA 16719 180**

Internationell officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktör: Randy D. Funk

Rådgivande: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Verkställande chef: Richard I. Heaton
Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Tidskriftsassistenter: Camila Castrillón

Text och redigering: David Dickson,

David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Art director: Tadd R. Peterson

Design: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriella

rättigheter: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktion: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, MARRISSA M. SMITH

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Översättning: Översättningstjänst
Mariatorget 1A 118 48 STOCKHOLM:

Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@churchofjesuschrist.org

För prenumeration och priser utanför USA och Kanada, gå till store.churchofjesuschrist.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för *Liahona*:
Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Terez Nilsson
Kromhult 202
241 65 Harlösa
Tfn: +46708-430416
E-post: terez.nilsson@gmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, avdelningen för medlemsuppteckningar och statistik, Sveagatan 8A 441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta kundtjänsten.
Tel: 08-500 655 20

E-post: rstockholm@churchofjesuschrist.org
Internet: store.churchofjesuschrist.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 90:00 som insättes på bankgiro 5270-5092. Ange *Liahona* och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.churchofjesuschrist.org; via post till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North

Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA eller via e-post till liahona@churchofjesuschrist.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislarna, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, isländska, indonesiska, italienska, japanska, khmer, kinesiska (förenklad), kiribatiska, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjekiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

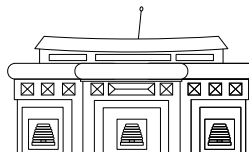
Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material från *Liahona* kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas

till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@churchofjesuschrist.org.

For Readers in the United States and Canada: April 2020 Vol. 144 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (and DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

GENERALKONFERENSEN UNDER ÅRENS LOPP

Sitt 190:e år är nu generalkonferensen en långlivad tradition varje april och oktober, men det har skett en del intressanta förändringar under årens lopp:

1830

Två månader efter att kyrkan organiserades presiderade Joseph Smith över den första generalkonferensen i Fayette, New York. Omkring trettio medlemmar och flera andra var där.

1850

Deseret News publicerade den första fullständiga rapporten över konferensen tack vare att den unge reportern George D. Watt hade nedtecknat talen med stenografi.

1867

Generalkonferensen varade i fyra dagar i stället för de vanliga tre dagarna eftersom de församlade röstade för att stanna kvar en dag till.

1924

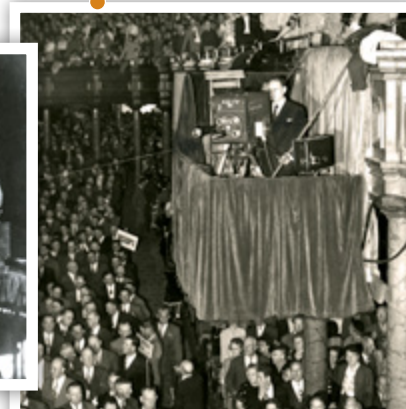
Mikrofoner användes för första gången vid talarstolen i Tabernaklet. Tidigare fick talarna lita till sin röststyrka för att göra sig hörda.

1949

Konferensen sändes via tv för första gången med hjälp av kameror i Tabernaklet.

two P. M. Conference called to order by W. Snow; singing, prayer by W. Snow, singing. Elder O. Hyde delivered a lecture to the Honorable Chancellor and board of Regents of the University of the State of Deseret, in presence of the Conference, on Education. Education is not confined to letters only, but to the excluding of all darkness, and when a man has ascended to the summit, he

guage is better than n If you could bring all thers now living, tog will express their ideant words, and they wil that our language is yet we have to use the have, in order to acco object which is before fil the obligations we one to the other, by u struments already in o A certain portion of perty ought to be det

1962

Tal tolkades till andra språk - tyska, holländska och spanska - för första gången i Tabernaklet. Nu tolkas talen på över 90 språk!

1967

Generalkonferensen sänds via tv i färg. Männen i tabernakelkören bar ljusblå kavajer och kvinnorna bar laxfärgade blusar.

1977

Konferensen ändrades från att vara i tre dagar, med sex möten, till att vara i två dagar, med fem möten.

2000

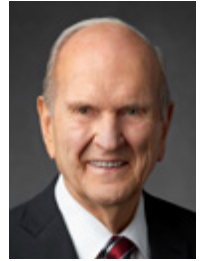
Generalkonferensen hålls för första gången i det nya konferenscentret i Salt Lake City, med 21 000 sittplatser.

För att komma till tal från de senaste konferenserna och tidigare konferenser, gå till gc.ChurchofJesusChrist.org eller till delen "Generalkonferensen" i appen Evangeliebiblioteket.

Jesu Kristi
Kyrka av Sista
Dagars Heliga
förbereder
världen för
dagen när
jorden ”ska
vara full av
HERRENS
kunskap”
(Jes. 11:9).

Russell M. Nelson

Kyrkans framtid

FÖRBEREDA VÄRLDEN FÖR FRÄLSARENS ANDRA ANKOMST

Du och jag får delta i den pågående återställelsen av Jesu Kristi evangelium. Den är storartad! Den är inte skapad av människan! Den kommer från Herren, som sa: ”Jag ska påskynda mitt verk i dess tid” (L&F 88:73). Det här verket får styrka av ett gudomligt tillkännagivande som gjordes för 200 år sedan. Det bestod av endast sju ord: ”Denne är min älskade Son. Hör honom!” (JS-H 1:17).

Den allsmäktige Gudens tillkännagivande förde den unge Joseph Smith till Herren Jesus Kristus. Dessa sju ord påbörjade återställelsen av hans evangelium. Varför? Därför att vår levande Gud är en kärleksfull Gud! Han vill att hans barn ska uppnå odödlighet och evigt liv! Det stora verket i de sista dagarna som vi är en del av etablerades, i rätt tid, för att välsigna en väntande och sörjande värld.

Jag kan inte tala om återställelsen utan att bli ivrig. Detta historiska faktum är helt enkelt häpnadsväckande! Det är otroligt! Det får en att tappa andan! Är det inte fantastiskt att budbärare från himlen kom för att ge myndighet och kraft till detta verk?

I dag går Herrens verk i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga framåt i allt snabbare takt. Kyrkan har en aldrig förut skådad, ojämförlig framtid. ”Vad ögat inte sett och örat inte hört ... det har Gud berett åt dem som älskar honom” (1 Kor. 2:9; se även L&F 76:10).

Kom ihåg att fullheten av Kristi verksamhet ligger i framtiden. Profetiorna om hans andra ankomst ska ännu uppfyllas. Vi håller bara på att arbeta oss upp mot höjdpunkten i den här sista tidsutdelningen – när Frälsarens andra ankomst blir en verklighet.

Israels insamling på båda sidor av slöjan

Något som måste ske innan den andra ankomsten är den sedan länge väntade insamlingen av det skingrade Israel (se 1 Ne. 15:18; se även titelbladet till Mormons bok). Läran om insamlingen är en av de viktiga lärorna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Herren har förkunnat: ”Jag ger er ett tecken ... när jag ska samla in mitt folk, o Israels hus, från dess långa förskingring och åter upprätta mitt Sion bland dem” (3 Ne. 21:1).

Vi undervisar inte bara om denna lära, vi deltar i dess uppfyllande. Vi gör detta när vi samlar in Herrens utvalda på båda sidorna om slöjan. Som en del av jordens och dess invånarens planerade bestämmelse ska våra döda släktingar också återlösas (se L&F 128:15). Barmhärtigt nog gäller inbjudan att komma till Kristus (se Jakob 1:7; Moro. 10:32; L&F 20:59) också dem som dött utan kunskap om evangeliet (se L&F 137:6–8). En del av deras förberedelse kräver emellertid att andra tjänar dem här på jorden. Vi samlar antavleblad, fyller i familjeblad och utför ställföreträdande tempeltjänst för att samla personer till Herren och till deras familjer (se 1 Kor. 15:29; 1 Petr. 4:6).

Familjer ska beseglas för all evighet (se L&F 2:2–3; 49:17; 138:48; JS–H 1:39). En sammanbindande länk ska smidas mellan fäderna och

*Kom ihåg att
fullheten av Kristi
verksamhet ligger
i framtiden.*

barnen. I vår tid ska en hel, fullständig och fullkomlig förening av alla tidsutdelningar, nycklar och krafter äga rum (se L&F 128:18). För dessa heliga syften finns nu heliga tempel på många platser över hela jorden. Jag betonar återigen att uppförandet av dessa tempel kanske inte förändrar era liv, men er tid i templet gör säkerligen det.

Tiden kommer när de som inte lyder Herren avskiljs från dem som gör det (se L&F 86:1–7). Vår största säkerhetsåtgärd är att fortsätta vara värdiga att få besöka hans heliga hus. Den största gåva du kan ge Herren är att hålla dig obefläckad av världen – värdig att besöka hans heliga hus. Hans gåva till dig blir friden och tryggheten av att veta att du är värdig att möta honom, när den tiden än kommer.

Förutom tempeltjänsten är Mormons boks framkomst ett tecken till hela världen på att Herren har börjat samla Israel och uppfylla

förbunden han ingick med Abraham, Isak och Jakob (se 1 Mos. 12:2–3; 3 Ne. 21; 29). Mormons bok framlägger läran om insamlingen (se t.ex. 1 Ne. 10:14). Den gör att människor lär sig om Jesus Kristus, tror på hans evangelium och går med i hans kyrka. Faktum är att om vi inte hade Mormons bok så skulle den utlovade insamlingen av Israel inte ske.

Missionsarbetet är också outhärligt för den insamlingen. Herrens tjänare går ut för att förkunna återställelsen. Våra medlemmar och missionärer har i många länder sökt efter dem som tillhör det skingrade Israel. De har sökt efter dem ”i alla bergsskrevor” (Jer. 16:16) och de har fiskat dem som i forna dagar.

Missionsarbete binder människor till förbunden som Herren ingick med Abraham fordom.

”Du ska bli till välsignelse för dina avkomlingar efter dig, så att de i sina händer ska bära detta ämbete och prästadöme till alla folk.

Och jag ska välsigna dem genom ditt namn, för alla som tar emot detta evangelium ska uppkallas efter ditt namn och ska räknas som dina avkomlingar och ska ställa sig upp och prisa dig som sin fader” (Abr. 2:9–10).

Missionsarbetet är bara början på välsignelsen. Dessa välsignelser fullbordas och fulländas när de som har gått ner i dopets vatten fullkomnar sitt liv till den grad att de får gå in i det heliga templet. När en medlem i kyrkan tar emot sin begåvning där beseglas hon till Abrahams förbund.

Valet att komma till Kristus är inte beroende av var vi befinner oss, utan av vår personliga hängivenhet. Alla kyrkans medlemmar har tillgång till evangeliets lära, förrättningar, prästadömsnycklar och välsignelser, oavsett var de befinner sig. Människor kan ”bringas till kunskapen om Herren” (3 Ne. 20:13) utan att lämna sitt hemland.

Det är sant att medlemskap i kyrkans tidiga dagar ofta även innebar emigration. Men i dag sker insamlingen i varje nation. Herren har förordnat att Sion ska upprättas (se L&F 6:6; 11:6) i alla nationer där han har

*Den största gåva du kan ge
Herren är att hålla dig obefläckad
av världen – värdig att besöka
hans heliga hus.*

*Jag lovar dig att
när du följer Jesus
Kristus finner du
bestående frid och
sann glädje.*

låt it sina heliga födas. Insamlingsplatsen för de brasilianska heliga är i Brasilien. Insamlingsplatsen för de nigerianska heliga är i Nigeria. Insamlingsplatsen för de koreanska heliga är i Korea. Sion är ”de renhjärtade” (L&F 97:21). Det finns där de rättfärdiga medlemmarna finns.

Andlig trygghet beror alltid på *hur* man lever, inte *var* man bor. Jag lovar att om vi gör vårt bästa för att utöva tro på Jesus Kristus och får tillgång till hans försoning genom omvändelse så ska vi få Guds kunskap och kraft till hjälp när vi för Jesu Kristi återställda evangeliums välsignelser till varje nation, släkte, tungomål och folk och förbereder världen för Herrens andra ankomst.

Kristi andra ankomst

Herren ska återvända till landet som han heliggjorde genom sin mission här på jorden. Triumferande kommer han åter till Jerusalem. I kunglig röd skrud – en symbol för blodet som sipprade fram ur varje por – ska han återvända

till den heliga staden (se L&F 133:46–48). Där och på andra platser ska ”Herrens härlighet ... uppenbaras, alla människor ska se det tillsammans” (Jes. 40:5; se även L&F 101:23). Hans namn ska vara ”Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste” (Jes. 9:6).

Han ska styra världen från två världsstäder: en i gamla Jerusalem (se Sak. 14) och en i nya Jerusalem, som ska ”grundläggas på det amerikanska fastlandet” (TA 1:10). Från dessa centrum ska han leda sin kyrkas och sitt rikets angelägenheter. Ytterligare ett tempel ska byggas i Jerusalem. Från det templet ska han regera för evigt som herrarnas Herre. Vatten ska rinna fram under templet. Vattenet i Döda havet blir sunt. (Se Hes. 47:1–8.)

På den dagen ska han bära nya titlar och omges av speciella heliga. Han kommer att vara känd som herrarnas Herre och kungarnas Kung och de som [då] är med honom är de som är utvalda, kallade och trogna (se Upp. 17:14) sitt förtroende här på jorden. Sedan ska han ”vara kung i evigheters evighet” (Upp. 11:15).

Jorden återställs till sitt paradisiska tillstånd och förnyas. Det ska bli en ny himmel och en ny jord (se Upp. 21:1; Eth. 13:9; L&F 29:23–24).

Det är vårt uppdrag – det är vår förmån – att förbereda världen för den dagen.

Se framtiden an med tro

Under tiden – här och nu – lever vi i en kaotisk värld. Jordbävningar och tsunamis vållar förödelse, statsmakter kollapsar, de ekonomiska påfrestningarna är svåra, familjen angrips och skilsmässofrekvensen ökar. Vi har all anledning att oroa oss. Men vi behöver inte låta rädslan rubba vår tro. Vi kan bekämpa den genom att stärka vår tro.

Varför behöver vi en sådan bärkraftig tro? Därför att svåra tider stundar. I framtiden kommer det sällan att vara lätt eller populärt att vara en trofast sista dagars helig. Var och en av oss kommer att prövas. Aposteln Paulus varnade och sa att i de sista dagarna kommer de som noggrant följer Herren ”att bli förföljda” (2 Tim. 3:12). Den förföljelsen kan antingen kuva dig till stillatigande svaghet eller motivera dig att vara mer föredömlig och modig i ditt dagliga liv.

Hur du hanterar livets prövningar är en del av din tros utveckling. Du får styrka när du minns att du har en gudomlig natur, ett arv av omätligt värde. Herren har påmint dig och dina barn och barnbarn om att ni är rättmätiga arvingar, att ni har sparats i himlen för er bestämda tid och plats där ni skulle födas, för att tillväxa och bli hans banerförare och förbundsfolk. När du vandrar på Herrens och rättfärdighetens stig blir du stärkt så att du kan vara kvar i hans godhet och vara ett ljus och en frälsare för hans folk (se L&F 86:8–11).

Gör vad som än krävs för att stärka din tro på Jesus Kristus genom att öka din kunskap om den lära som förkunnas i hans återställda kyrka och ihärdigt söka sanningen. Förankrad i den sanna läran kan du gå framåt med tro och stor ståndaktighet och med glädje göra allt som står i din makt för att fullfölja Herrens avsikter.

Du kommer att uppleva dagar när du är modfälld. Så be om modet att inte ge upp! Tyvärr kommer en del av dem som du trodde var dina vänner att svika dig. Och ibland kommer det helt enkelt att kännas orättvist.

Men, jag lovar dig att när du följer Jesus Kristus får du bestående frid och sann glädje. När du håller dina förbund allt mer noggrant och när du försvarar Guds kyrka och rike på jorden i dag, ska Herren väl-signa dig med styrka och visdom till att utföra det som bara medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga kan utföra.

Vi ska bygga en personlig tro på Gud, tro på Herren Jesus Kristus och tro på hans kyrka. Vi ska bygga familjer och beseglas i heliga tempel. Vi ska bygga upp Guds kyrka och rike på jorden (se Matt. 6:33). Vi måste förbereda oss för vår egen gudomliga bestämmelse: härlighet, odödlighet och eviga liv (se Rom. 2:7; L&F 75:5).

Jag vittnar ödmjukt för dig, som profeten Joseph Smith förkunnade, att Jesu Kristi återställda evangelium ”ska gå fram kraftfullt, ädelt och oförskräckt, tills det genomträngt varje kontinent, förkunnats i varje trakt, täckt varje land och ljudit i varje öra, tills Guds avsikter har utförts och den store Jehova säger att verket är fullbordat” (*History of the Church*, 4:540).

Vi är engagerade i den allsmäktige Gudens verk. Jag ber att hans välsignelser ska vara med var och en av er. ■

Du får styrka när du minns att du har en gudomlig natur, ett arv av omätligt värde.

Berglind Guðnason

Árnessýsla, Island

Berglind (till vänster) med sin syster Elín (till höger). När Berglind upplevde den djupaste depression hon någonsin hade drabbats av kände hon att hon inte kunde fortsätta. Genom att vara öppen om sina svårigheter mot familj och vänner har hon blivit helad andligt och känslomässigt tack vare redskapen som vår himmelske Fader ger.

MINDY SELU, FOTOGRAF

Det har verkligen hjälpt att prata med min familj och mina vänner om min depression. Det ledde också till mer hjälp. Jag ville inte ta några mediciner eller gå i terapi. Jag sa hela tiden till mig själv: "Jag har Gud." Men Gud ger oss många andra redskap, till exempel medicin och terapi, som vi ska använda som tillägg till det andliga.

När jag var som mest deprimerad sa andra till mig: "Det kommer att bli bättre." Jag blev så trött på att höra det men även om det låter konstigt är det sant.

Jag trodde aldrig att jag skulle bli så lycklig som jag är nu. Vissa dagar är fortfarande jobbiga, men med redskapen som Herren har gett mig klarar jag det. Numera när jag känner att jag börjar bli deprimerad så säger jag till mig själv att jag är älskad, att jag har andra att prata med och att allt kommer att bli bättre.

UPPTÄCK MER

Se mer om Berglinds resa i tro, med fler bilder, i Evangeliebiblioteket eller på nätversionen av den här artikeln på [ChurchofJesusChrist.org/go/42013](https://www.ChurchofJesusChrist.org/go/42013).

Stödverksamhetens principer

STÖDVERKSAMHET MED HJÄLP AV GENERALKONFERENSEN

Med alla upplyftande citat, familjetraditioner och lärdomar från Herrens tjänare ger generalkonferensen oss många sätt att tjäna – före, under och efter generalkonferenshelgen.

Som lärare för en kurs om missionsförberedelse uppmanar Susie och Tom Mullen regelbundet klassdeltagarna att bjuda hem någon för att se generalkonferensen. ”Att inbjuda andra att göra något är en viktig del av missionsarbetet, och det gäller även stödverksamheten”, säger hon. ”Våra deltagare rapporterar regelbundet tillbaka om hur det gick för dem och även för personen de gav en inbjudan till.”

Här är några av sätten varpå deltagarna rapporterade att de hade nått ut till andra:

- ”Vi stödjer en vän som har en del problem att kämpa med. Vi föreslog att han skulle lyssna efter svar under en generalkonferens. När vi pratade med honom efter konferensen sa han att han hade fått så många tankar som var till hjälp.”
- ”Vi hade en generalkonferensfest som alla hade med sig något gott till. Det var så kul att vi bestämde oss för att göra det igen.”
- ”Jag frågade en vän om vi kunde se generalkonferensen tillsammans. När vi pratade om det bestämde vi oss för att köra till möteshuset och se om vi kunde titta på den där. Så vi gjorde det, och det var en jättefin upplevelse att vara där!”

Som paret Mullen och deras elever har lärt sig finns det många sätt att tjäna med hjälp av generalkonferensen. Det är ett bra sätt att dela upplyftande citat, familjetraditioner, meningsfulla samtal och lärdomarna från Herrens tjänare!

PRINCIPER ATT BEAKTA

”Märkte”

Frälsaren tog sig kärleksfullt tid att se behov hos andra och gjorde sedan något för att uppfylla dem (se Matt. 9:35–36; Joh. 6:5; 19:26–27). Vi kan göra samma sak.

”Bjöd genast”

När vi har lagt märke till behov hos dem vi stödjer är nästa steg att göra något.

”Höra profeternas ord”

Vi bör ”ofta [komma] tillsammans” (Moro. 6:5) för att lära tillsammans, växa tillsammans och prata om det andliga som är av störst betydelse för våra själar.

”Kom, lyssna till profetens röst! Hör ordet sänt från Gud”² kan vara en av de viktigaste inbjudningarna vi kan ge dem vi stödjer.

”Kärlek och vänskap”

För att verkligen kunna hjälpa och ha inflytande på andra måste vi bygga en relation med medkänsla och ”uppriktig kärlek” (se L&F 121:41).

Bjud hem andra

”Frälsaren befallde sina efterföljare att ’älska varandra så som jag har älskat er’ (se Joh. 13:34). Så vi ser på hur han älskade oss. ... Om vi gör honom till vår förebild borde vi alltid försöka nå ut till och inkludera alla.” – President Dallin H. Oaks¹

För flera år sedan **märkte** vår underbare hemlärare Mike att mina tre barn och jag bara hade en liten bärbar dator att se generalkonferensen på. Han **bjöd genast** hem oss för att se konferensen med honom och hans fru Jackie, och sa att de verkligen skulle tycka om vårt sällskap. Mina barn blev glada över att få se konferensen på en riktig tv och jag uppskattade verkligen stödet. Och vi hade alla så trevligt tillsammans.

Efter det blev det en tradition att vi såg generalkonferensen tillsammans. Också när vi fick en egen tv gick vi glatt hem till Mike och Jackie med våra kuddar, anteckningsblock och snacks för att se generalkonferensen. Att **höra profeternas ord** tillsammans gjorde det hela mer speciellt. Vi blev en familj. Mike och Jackie blev två av mina bästa vänner och extramorföräldrar till mina barn. Deras **kärlek och vänskap** har varit en enorm välsignelse för min familj. Jag är så tacksam för att de var villiga att öppna sitt hem och sina hjärtan för oss.

Suzanne Erd, Kalifornien, USA

Dela på internet

”Kanaler för sociala medier är globala verktyg som på ett personligt och positivt sätt kan ha inverkan på ett stort antal individer och familjer. Och jag tror att tiden är inne för oss som Kristi lärjungar att använda dessa inspirerade verktyg på ett rätt och mer effektivt sätt för att vittna om Gud den evige Fadern, om hans plan för lycka för sina barn, och om hans Son Jesus Kristus som världens Frälsare.” – Äldste David A. Bednar³

Med hjälp av internet kan vi **sprida evangeliet** till hela världen. Jag älskar det! Jag delar några aktiviteter i samband med generalkonferensen, men mest försöker jag hjälpa andra att **starta ett samtal** utifrån olika generalkonferenstal. När vi ser frågor från andra kan vi ofta se saker och ting i ett nytt ljus, och de kan vara en språngbräda för egna bra samtalsfrågor.

Jag har märkt att jag, genom att **använda frågor** som inledning till samtal om generalkonferenstal med mina stödfamiljer, kan se både deras styrkor och deras behov. En av mina favoritfrågor att ställa är: Vad känner du var ett tema för det senaste generalkonferensmötet?

Svaret visar nästan alltid vad som händer i hans eller hennes liv och vad som är viktigt för honom eller henne. Det gör att du blir en bättre stödbroder eller stödsyster eftersom du ser honom eller henne tydligare. ■

Camille Gillham, Colorado, USA

SLUTNOTER

1. Dallin H. Oaks, ”Love and the Law” (video), mormonandgay.ChurchofJesusChrist.org.
2. ”Kom, lyssna till profetens röst”, *Psalmer*, nr 9.
3. David A. Bednar, ”Översvämma jorden genom sociala medier”, *Liahona*, aug. 2015, s. 50.
4. Se *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 187.

PRINCIPER ATT BEAKTA

”Sprida evangeliet”

Vi har ingått förbund om att ”stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt” (Mosiah 18:9).

”Starta ett samtal”

Generalkonferensen kan inspirera till underbara, tillämpliga och andligt ledda samtal. Och sådana samtal kan stärka er relation, stärka era vittnesbörd och ge er glädje! (se L&F 50:22).

”Använda frågor”

”Bra frågor hjälper dig att förstå andra människors intressen, bekymmer eller frågeställningar. De kan göra din undervisning bättre, inbjuda Anden och hjälpa människor att inhämta lärdom.”⁴

**Äldste
LeGrand R.
Curtis Jr.**

Skrivare samt
generalauktori-
tetssjuttio och
kyrkans historiker

Den pågående ÅTERSTÄ

Återställelsen började i den heliga lunden för 200 år sedan och fortsätter i dag – och du kan vara en del av den.

LLELSEN

Det här är en härlig och spännande tid att vara på jorden. Vi har förmånen att vara med om stora händelser i tidernas fullhets utdelning, som förberedelse för Herrens andra ankomst.¹ Vi får inte bara se de här förunderliga händelserna ske utan får också vara en del av dem.²

Ibland pratar vi om evangeliets återställelse som om allt hände på en gång. För två hundra år sedan påbörjades processen av den första synen, men återställelsen slutade förstås inte där. Herrens verk genom Joseph Smith och hans medarbetare fortsatte med att Mormons bok översattes, prästadömet återställdes, kyrkan organiserades, missionärer skickades ut, tempel byggdes, Hjälpföreningen organiserades och så vidare. De här händelserna började 1820 och fortsatte under hela Joseph Smiths liv.

Hur underbart det som Gud uppenbarade genom Joseph Smith än är, avslutades återställelsen inte under Josephs livstid. Genom profeter som kommit efter honom har vi fått sådant som den pågående utvecklingen av tempeltjänst, ytterligare skrifter, översättningen av skrifterna till många språk, evangeliets predikande i hela världen, organiserandet av Söndagsskolan, Unga kvinnor, Primär och prästadömet's kvorum samt ett flertal justeringar i kyrkans organisation och tillvägagångssätt.

”Vi är vittnen till en återställningsprocess”, har president Russell M. Nelson sagt. ”Om du tror att kyrkan är helt återställd har du bara sett början. Det kommer mycket mer. ... Vänta till nästa år. Och sedan året efter det. Ät dina vitaminer. Få tillräckligt med vila. Det blir spännande.”³

*Gud har gett oss
den storartade
möjligheten att
spela en viktig roll
i det här verket.*

Samuel Smith, en av de första missionärerna, lämnar över en Mormons bok

I enlighet med president Nelsons ord om att återställelsen pågår har vi sett många betydande ändringar i kyrkan sedan han blev dess president. Bland annat omstruktureringen av prästödets kvorum, stödverksamheten som ersatte lärar- och besöksverksamheten och införandet av ett hemcentrerat sätt att studera evangeliet med stöd av kyrkan.⁴ Fler ändringar har skett sedan dess, och fler kommer.

Ett exempel i Västafrika

Mitt vittnesbörd om återställelsens pågående natur har påverkats av de fem år jag tillbringade med att tjäna i presidentskapet för området Afrika Väst. Jag har haft ett vittnesbörd om evangeliet sedan jag var ung. Men när jag bodde i Afrika pratade jag med några av de första västafrikanerna som tog emot evangeliet. Jag såg

tillsammans med andra unga män och undervisade om evangeliet enligt det som stod i vårt material. När missionärerna väl kom 1978 döptes han första dagen som kyrkans dop började förrättas i Ghana.

I början av Freds tid som medlem var han med på en begravning för en släkting som var stamhövding. Där fick han veta att släktens plan var att han skulle bli den nye hövdingen. Han visste att den positionen skulle kräva att han gjorde sådant som stred mot hans trosuppfattningar, så han störtade iväg efter begravningen och vände ryggen åt en position som skulle ha gett honom prominens och välstånd.

När Accra tempel hade invigts reste både James och Fred i över fyra timmar för att komma till templet varje vecka och arbeta som tempeltjänare. När jag utförde förrättningar

också kyrkan spridas snabbt över kontinenten och hundratals församlingar och stavar som formades, tempel och möteshus som fylldes till överflöd av trofasta medlemmar och goda män och kvinnor som av hela hjärtat omfamnade det återställda evangeliet. Inför mina ögon uppfylldes Joseph Smiths profetia om att kyrkan ”kommer att uppfylla jorden”.⁵

Två sådana trofasta medlemmar, James Ewudzie och Frederick Antwi, hjälpte mig en dag i Accra tempel i Ghana. Flera år innan det kom några missionärer till Ghana hade James varit en del av en grupp på omkring 1 000 personer som använde Mormons bok och annat material från kyrkan i sina kyrkomöten. De bad att kyrkan en dag skulle komma till Ghana. Han åkte runt i Ghana

tillsammans med dem överväldigades jag av historiens vingslag som omgav mig. Då jag insåg att de båda männen representerade en del av kyrkans historia i Afrika kändes det som att ha John Taylor eller Wilford Woodruff eller andra tidiga medlemmar i kyrkan med mig för att utföra förrättningar.

Det jag såg, upplevde och kände i Västafrika var som att ta del av det som Herren sa till Enok skulle hända: ”Jag ska sända rättfärdighet ner från himlen, och sanning ska jag bringa fram ur jorden för att bära vittnesbörd om min Enfödde ... Och jag ska låta rättfärdighet och sanning svepa över jorden såsom en flod för att samla mina utvalda från jordens fyra hörn” (Mose 7:62).

Jag såg rättfärdighet och sanning svepa över den afrikanska kontinenten och hur de utvalda samlades från den delen av världen. Mitt

*Fred Antwi, en pionjärmedlem
i kyrkan i Ghana*

vittnesbörd om återställelsen stärktes eftersom jag såg denna viktiga del av återställelsen hända mitt framför ögonen.

Jag såg också något annat i den pågående återställelsen: en brinnande tro och andlig energi bland de afrikanska medlemmarna. Jag har hört äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum säga: ”Kirtland [där kyrkans medlemmar bodde på 1830-talet] är inte bara i Ohio. Det är också i Afrika.” Många går med i kyrkan i Afrika på grund av starka personliga andliga upplevelser. De här nya medlemmarna ger andlig energi och behöver ytterligare undervisning om evangeliet. För dem pågår återställelsen på ett personligt plan. När de lär sig mer och mer om kyrkan fortsätter evangeliets sanningar att uppenbaras inför dem. Samma sak kan sägas om oss alla när vi fortsätter att utöka vår kunskap om evangeliet.

förbereda och stärka det som Herren kallar ”mitt förbundsfolk” (L&F 42:36). Vi ingår förbund med Gud och blir en del av hans förbundsfolk genom dop, konfirmation, sakramentet, melkisedekska prästadömet och templets förrättningar.

Ungdomar köar för att komma in i Accra tempel i Ghana

Tre sätt att hjälpa till med den pågående återställelsen

Gud har gett oss den storartade möjligheten att spela en viktig roll i det här verket. Herren har sagt att ”kroppen [kyrkan] behöver varje lem” (L&F 84:110). Alla medlemmar i kyrkan har förmånen att delta i den här pågående återställelsen. Hur gör vi det?

Ett sätt att delta är genom att ingå och hålla heliga förbund. Förrättningar, däribland tempelförrättningarna, har inget syfte om medlemmarna inte ingår och håller förbunden som är förknippade med dessa förrättningar. Syster Bonnie Parkin, tidigare generalpresident för Hjälpföreningen, har sagt: ”När vi ingår förbund visar vi ett villigt hjärta. När vi håller våra förbund visar vi ett trofast hjärta.”⁶

Genom att ingå och hålla förbund förbereder vi oss inte bara för evigt liv, vi hjälper också till att

Det andra sättet varpå vi kan vara delaktiga i den pågående återställelsen är genom att **uppfylla de ämbeten och uppgifter vi får.** Det är så kyrkan går framåt. Hängivna lärare undervisar barn, ungdomar och vuxna om evangeliet. Stödsystrar och stödbröder visar omsorg om kyrkans enskilda medlemmar. Presidentskap och biskopsråd ger vägledning till stavar, distrikt, församlingar, grenar, kворum, organisationer, klasser och grupper. Ungdomsledare tar hand om unga kvinnor och unga män. Kamrerer och sekreterare registrerar viktig information som sedan upptecknas i himlen, och en mängd andra utför viktiga roller för att förbereda folket för evigt liv och Frälsarens andra ankomst.

Ett tredje sätt vi kan delta i återställelsen på är genom att hjälpa till att samla Israel. Allt sedan återställensens första dagar har det här varit en väsentlig del av verket. Som

*Som president
Nelson har sagt
har vi möjligheten
och plikten att
hjälpa till med
insamlingen som
sker på båda
sidorna om slöjan.*

president Nelson har sagt har vi möjligheten och plikten att hjälpa till med insamlingen som sker på båda sidorna om slöjan. I sitt avslutande tal under sin första generalkonferens som kyrkans president sa president Nelson kort och gott: "Vårt budskap till världen är enkelt och uppriktigt: Vi inbjuder alla Guds barn på båda sidor om slöjan att komma till Frälsaren, ta emot det heliga templets välsignelser, nå bestående glädje och bli berättigade till evigt liv."⁷

Att samla Israel på den här sidan om slöjan innebär missionsarbete. Alla som kan verka som heltidsmissionärer bör noga överväga den möjligheten. Jag räknar det som en stor välsignelse att jag kunde verka som missionär i Italien när kyrkan var mycket ung där. Våra grenar träffades i hyrda lokaler och

bönen. Efter bönen ställde hon sig upp med tårar i ögonen och sa: "Okej, jag ska bli döpt." Och några minuter senare var hon det. Året där-efter gifte hon sig med Sebastiano Caruso och de fostrade fyra barn. Alla barnen har varit missionärer och därefter fortsatt att tjäna i kyrkan.

Äldste och syster Curtis med några medlemmar i familjen Caruso.

vi hoppades att vi en dag skulle ha stavar och församlingar där. Jag såg modiga pionjärer bli medlemmar i kyrkan och lägga grunden till Israels insamling i det enastående landet.

Agnese Galdiolo var en av dem. Vi kände alla Anden starkt när hon blev undervisad av missionärerna. Men fastän Anden kändes så starkt visste hon att hennes familj häftigt skulle motsätta sig att hon blev döpt. Vid en viss punkt, och fylld av Anden, gick hon emellertid med på att döpas. Men hon ändrade sig dagen då hennes dop var planerat. Hon kom tidigt till den hyrda lokalen där hon skulle döpas för att säga att hon inte kunde göra det på grund av påtryckningarna från familjen.

Innan hon gick frågade vi om vi kunde prata i några minuter. Vi gick till ett klassrum där vi föreslog att vi skulle be tillsammans. När vi hade gått ner på knä bad vi henne att uppsända

Agnese och Sebastiano var också missionärer när Sebastiano verkade som missionspresident. När jag var ute andra gången som missionär i Italien, 25 år efter den första gången, kunde jag se vad paret Caruso och andra pionjärer hade gjort för att få Guds rike att växa där. Mina missionärer och jag arbetade på att bygga upp kyrkan och drömde om att ett tempel en dag skulle byggas i Italien. Föreställ dig min glädje över det faktum att vi nu har ett tempel i Rom!

Det finns få glädjemen som kan jämföras med en missionärs glädje. Vilken stor välsignelse att födas i en tid när vi glatt kan delta i den pågående återställelsen genom att hjälpa till att samla Israel!

En missionärs glädje upplevs förstås inte bara av heltidsmissionärer. Var och en av oss kan hjälpa till att omvända eller aktivera våra systrar och bröder genom att arbeta hand i hand

Vid Agnese Galdiolos dop

Eliza R. Snow, en av de första ledarna för Hjälpföreningen

med heltidsmissionärerna. Vi har möjligheten att samla Israel genom att inbjuda andra att komma och se och genom att hjälpa dem som får undervisning.

Det är genom tempeltjänst och släktforskning som vi hjälper till att samla Israel på andra sidan om slöjan. Det har länge varit vårt högtidliga ansvar att utföra det här arbetet. Före Joseph Smiths död utförde medlemmarna dop för de döda, och några tog emot sina begåvningar och beseglingar. I och med färdigställandet av Nauvoo tempel påbörjades begåvningar för levande på allvar. Begåvningar och beseglingar för förfäder påbörjades också i templen i Utah.

Eliza R. Snow, en nyckelperson i återställelseprocessen, förstod vikten av den delen av återställelsen. Hon tillbringade mycket tid i

namn på mina europeiska förfäder som min fru och jag kunde ta till Accra tempel. Den glädjande möjligheten har följt oss till andra platser som vi har skickats till.

Genom profeten Joseph Smith påbörjade Gud processen ”att genomföra återställelsen av allt som har talats ... genom alla de heliga profeter-nas mun sedan världens begynnelse” (L&F 27:6). Den återställelsen har fortsatt till nuvarande tid eftersom ”Gud ... nu uppenbarar, och ... ännu kommer att uppenbara många stora och viktiga ting angående sitt rike” (TA 1:9). Jag är djupt tacksam för att vi får delta i den här pågående återställelsen. ■

”Om du tror att kyrkan är helt återställd har du bara sett början. Det kommer mycket mer.”

– President Nelson

Endowment House och assisterade i förrättningar där.⁸ Under ett besök av Hjälpföreningen 1869 sa hon till systrarna: ”Jag har begrundat det stora arbete vi har att utföra för att hjälpa till med frälsningen för levande och döda. Vi vill vara ... dugliga medhjälpare till Gudarna och de Heliga.”⁹

Och naturligtvis har tempelförrättningarnas tillgänglighet utökats dramatiskt i och med alla tempel som byggts i världen, och fler kommer.

Med verktygen vi nu har till vårt förfogande kan tempeltjänsten och släktforskningsarbetet vara en kontinuerlig del av vårt deltagande i den pågående återställelsen. Jag har varit intresserad och engagerad i släktforskningsarbete i årtal, men verktygen på internet har storligen utökat min förmåga att ta släktnamn till templet. Jag har högtidliga minnen av när jag satt i vår lägenhet i Ghana och sökte efter

Det är genom tempeltjänst och släktforskning som vi hjälper till att samla Israel på andra sidan om slöjan.

SLUTNOTER

1. Se Ef. 1:10; L&F 27:13.
2. Se Dan. 2:35–45; L&F 65.
3. Russell M. Nelson, i ”Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry”, 30 okt. 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
4. Se ”Inspirerad vägledning”, *Liahona*, maj 2019, s. 121.
5. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 136.
6. Bonnie D. Parkin, ”Med heligt hjärta”, *Liahona*, nov. 2002, s. 103.
7. Se Russell M. Nelson, ”Låt oss sträva fram”, *Liahona*, maj 2018, s. 119. I samma anda sa president Nelson följande under generalkonferensen ett år senare: ”Må vi med förnyad kraft helga våra liv åt att tjäna Gud och hans barn – på båda sidor om slöjan” (se ”Avslutande ord”, *Liahona*, maj 2019, s. 112).
8. Endowment House uppfördes på Temple Square medan Salt Lake-templet höll på att byggas. Det invigdes 1855 och användes för tempelförrättningar till 1889.
9. Eliza R. Snow, tal till Hjälpföreningen i Lehi församling, 27 okt. 1869, Relief Society Minute Book, 1868–1879, kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City, s. 26–27.

DE HOPPADES

PÅ KRISTI ANKOMST – DET KAN VI OCKSÅ GÖRA

Profeterna i Mormons bok hoppades på att Jesus Kristus skulle komma. När vi läser deras ord kan vi få samma hopp om att han ska komma tillbaka.

Mindy Selu

Kyrkans tidningar

Vad får Mormons bok dig att tänka på?
Nephiter, lamaniter eller andra -iter?
Krig, vildmark, elände?

Omvändelse, återlösning, rättfärdighet?

Jesus Kristus?

Hopp?

Påskan är det perfekta tillfället att på nytt begrunda Mormons boks budskap. Särskilt budskapet att Jesus är Kristus, vår Frälsare och Återlösare. Tack vare honom kan vi så småningom befrias från kroppens och själens smärta. Från död och synd. Vi kan övervinna varje ond sak som världen utsätter oss för.

Enkelt sagt kan vi ha hopp.

Hopp – verkligt hopp, som är inriktat på Jesus Kristus – inspirerade forntida profeter att föra uppteckningar på guldplåtar som en dag skulle bli Mormons bok. Jakob säger till oss: ”För i denna avsikt har vi skrivit detta, så att de kan veta att vi kände till Kristus och att *vi hoppades på hans härlighet* många hundra år före hans ankomst” (Jakob 4:4; betoning tillagd).

Jakob ville att vi skulle veta att han – och de andra profeterna som förde uppteckningar – kände till att Kristus skulle

komma. Många hundra år innan han kom! Och de var inspirerade att ha det hoppet tack vare profeternas ord som de läste. Jakob förklarar: ”Och inte bara vi själva hoppades på hans härlighet utan även alla de heliga profeter som var före oss.

Se, de trodde på Kristus och tillbad Fadern i hans namn, och även vi tillber Fadern i hans namn. ...

Därför utforskar vi profeterna, och vi har många uppenbarelser och profetians ande. Och med alla dessa vittnen får vi ett hopp, och vår tro blir ... orubblig” (Jakob 4:4–6; se även 1 Ne. 19:21; Jakob 7:11; Mosiah 3:13; Hel. 8:16).

Hoppet de fick av både sina egna upplevelser och av profetiorna de läste i skrifterna förberedde dem för dagen när Kristus skulle komma. Likaså uppmanar dagens profeter oss att förbereda oss för när Kristus kommer tillbaka. Om vi ska kunna ha samma hopp behöver också vi utforska ”profeterna och söka många uppenbarelser och profetians ande”. Deras vittnesbörd om Jesus Kristus stärker inte bara våra vittnesbörd utan hjälper oss också att förbereda oss för hans ankomst.

Lehi

"Hur viktigt är det därför inte att tillkännage dessa sanningar för jordens invånare så att de kan veta att intet kött kan vistas i Guds närhet utom genom den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd – han som lägger ner sitt liv i köttet och tar det åter genom Andens kraft så att han, eftersom han är den förste som ska uppstå, kan åstadkomma de dödas uppståndelse."

2 Nephi 2:8

Nephi

"Och vi talar om Kristus, vi gläds i Kristus, vi predikar om Kristus, vi profeterar om Kristus, och vi skriver i enlighet med våra profetior så att våra barn ska kunna veta till vilken källa de kan se för att få förlåtelse för sina synder."

2 Nephi 25:26

Almas bok

”Och han ska gå ut och lida smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag, och detta för att det ord ska kunna uppfyllas som säger att han ska ta på sig sitt folks smärta och sjukdomar.

Och han ska ta på sig döden så att han kan lossa de dödens band som binder hans folk. Och han ska ta på sig deras skröpligheter så att hans inre kan fyllas av barmhärtighet i köttet, så att han i köttet kan veta hur han ska bistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter.”

Alma 7:11-12

Amulek

”Och detta stora och sista offer kommer att vara Guds Son, ja, oändligt och evigt.

Och på så sätt ska han bringa frälsning till alla dem som tror på hans namn. Och detta är avsikten med detta sista offer: att frambringa den innerliga barmhärtighet som övervinner rättvisan och åt människorna frambringar medel varigenom de kan ha tro till omvändelse.

Och på så sätt kan barmhärtigheten tillfredsställa rättvisans krav och omsluta dem i trygghetens armar, medan den som inte utövar tro till omvändelse är utsatt för de rättvisans krav som hela lagen ställer. Därför är det endast för den som har tro till omvändelse som den stora och eviga återlösningsplanen förverkligas.”

Alma 34:14-16

Lamaniten Samuel

”För se, han måste förvisso dö för att frälsning ska kunna åstadkommas, ja, det tillkommer honom och det är nödvändigt att han dör för att åstadkomma de dödas uppståndelse, så att människorna därigenom kan föras till Herrens närhet.

Ja se, denna död åstadkommer uppståndelsen och återlöser hela människosläktet från den första döden – den andliga döden, för hela människosläktet, som genom Adams fall avskars från Herrens närhet, anses som dött, både vad timliga ting och andliga ting beträffar.

Men se, Kristi uppståndelse återlöser människosläktet, ja, hela människosläktet, och för dem tillbaka till Herrens närhet.”

Helaman 14:15-17

Kung Benjamin

”Och han ska heta Jesus Kristus, Guds Son ...

Och se, han kommer till sina egna, för att frälsning ska kunna komma till människobarnen genom tro på hans namn. ...

Och han ska uppstå från de döda på den tredje dagen. ...

För se, hans blod sonar även deras synder som har fallit till följd av Adams överträdelse, de som har dött utan att känna till Guds vilja rörande dem eller som har syndat ovetande.”

Mosiah 3:8-11

Mormon

”Vet att ni måste komma till kunskap om era fäder och omvända er från alla era synder och er ondska och tro på Jesus Kristus, att han är Guds Son och att han dräptes av judarna och att han genom Faderns makt har återuppstått, varigenom han har vunnit seger över graven. Och likaså att genom honom är dödens udd uppslukad.

Och han åstadkommer de dödas uppståndelse varigenom människan måste uppstå för att stå inför hans domarsäte.

Och han har åstadkommit världens återlösning varigenom den som befinns utan skuld inför honom på domens dag får sig givet att bo i Guds närhet i hans rike, att med körerna där ovan oupphörligen sjunga lovsånger till Fadern och till Sonen och till den Helige Anden, vilka är en enda Gud, i ett tillstånd av lycka som inte har något slut.”

Mormon 7:5-7 ■

Vad innebär påskan för mig?

På påskan firar vi ”historiens viktigaste händelse”¹ – vår Frälsare Jesu Kristi uppståndelse. Den här händelsen har en central roll i vår himmelske Faders lyckosalighetsplan.

I föruttillvaron utvaldes Jesus Kristus till att bli vår Frälsare. Han lovade att bereda vägen för oss att kunna få förlåtelse för våra synder och återvända till vårt himmelska hem.

Den där första påskmorgonen uppfyllde Jesus sitt löfte. Han övervann döden. Därför ”är [han] världens ljus och liv, ja, ett ljus som är oändligt, som aldrig kan förmörkas, ja, och även ett liv som är oändligt så att det inte längre kan finnas någon död” (Mosiah 16:9).

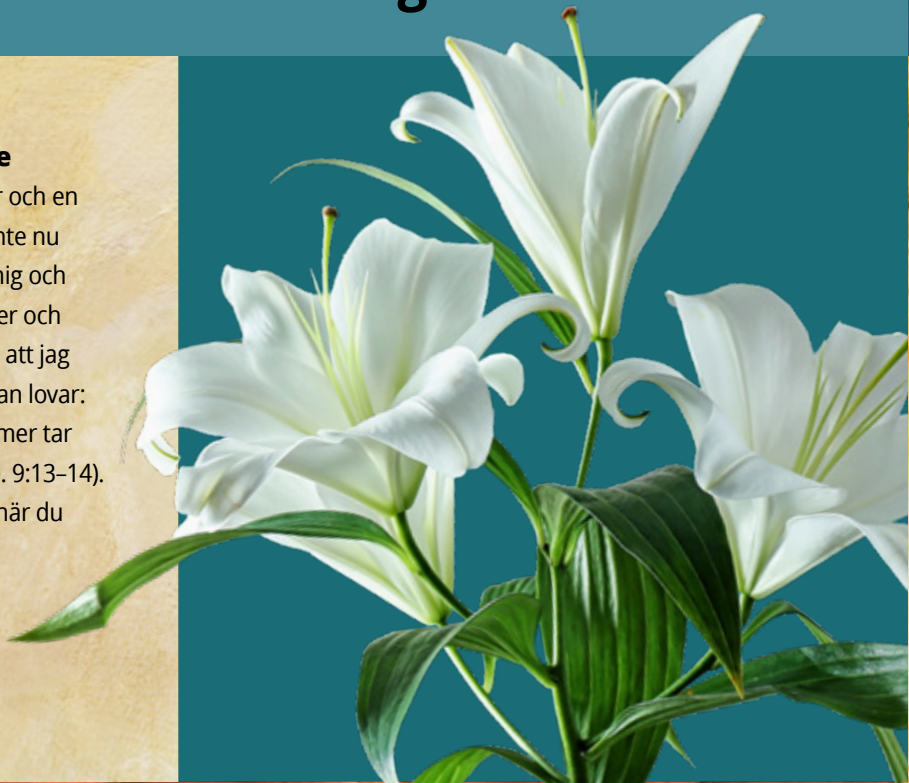
Vilka välsignelser får du tack vare uppståndelsen?

SLUTNOTER

1. Dieter F. Uchtdorf, ”Se människan!” *Liahona*, maj 2018, s. 108.
2. Russell M. Nelson, ”När vi går framåt tillsammans”, *Liahona*, apr. 2018, s. 7.

Omvändelse

Jesus frågar var och en av oss: ”Vill ni inte nu återvända till mig och ångra era synder och bli omvända så att jag kan hela er?” Han lovar: ”Den som kommer tar jag emot” (3 Ne. 9:13–14). Hur känns det när du omvänder dig?

Uppståndelsen

Döden är oundviklig, men Frälsarens seger över döden säkerställer att vi uppstår – vår kropp och ande återförenas "i sin fullkomliga form" (Alma 11:43). Hur får du hopp av din kunskap om omvändelsen?

Evigt liv

Frälsarens försoning gör evigt liv, eller upphöjelse, möjlig. För att få den välsignelsen måste vi följa buden. President Russell M. Nelson har kallat vägen till evigt liv för "förbundsstigen".² Vad måste vi göra för att följa den här stigen till evigt liv?

Varför uppmanar kung Benjamin oss att bli som ett barn?

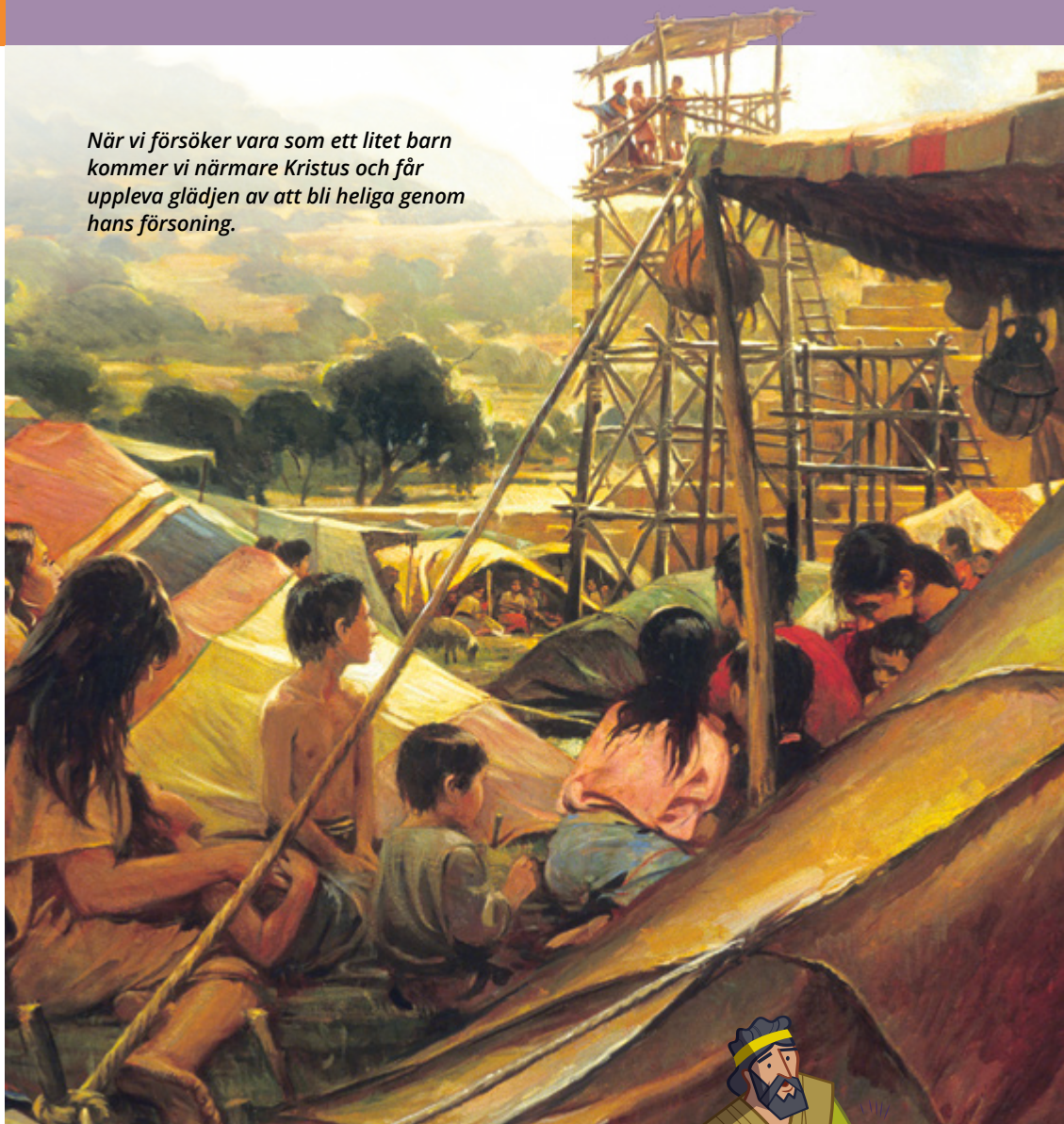
Har du någon gång känt hur hjärtat uppmjukas när du iakttar ett barn? Barn pratar ofta från hjärtat och ger uttryck för kärlek och en enkel tro. Frälsaren lärde: ”Den som ödmjukar sig som [ett barn] ... är den störste i himmelriket” (Matt. 18:4).

Det här kan vara en av anledningarna till att kung Benjamin uppmanade sitt folk att lägga av den naturliga människan och bli som ett barn (se Mosiah 3:19).

Hur blir vi som ett barn? Titta i Mosiah 3:19 och fyll i de tomma raderna med orden som kung Benjamin använde för att beskriva någon som är som ett barn.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

När vi försöker vara som ett litet barn kommer vi närmare Kristus och får uppleva glädjen av att bli heliga genom hans försoning.

DISKUSSION

Hitta egenskaper som ett barn har hos dina favorithjältar i Mormons bok. Hur kan du följa deras exempel?

Mormons bok kallas folket för många namn – nephiter, lamaniter och anti-nephi-lehiter är bara några få. Men kung Benjamin ville att hans folk skulle kallas efter ett högre och heligare namn – Jesus Kristus.

Så här kan vi alltid ha Frälsarens namn ”skrivet i [våra] hjärtan” (Mosiah 5:12):

DISKUSSION

Vad gör du varje dag för att fortsätta ha Kristi namn skrivet i ditt hjärta?

UPPFÖR DIG SOM EN LÄRJUNGE TILL JESUS KRISTUS

Våra förbund kräver att vi håller buden. Det vi gör bör återspegla vår önskan att följa Kristus och bli som han. Då kan vi fortsätta att kallas efter hans namn. Det är så vi *fortsätter* att ha Kristi namn skrivet i våra hjärtan (se Mosiah 5:12).

VECKA

4

Vad innebär det att ha Kristi namn skrivet i hjärtat?

INGÅ FÖRBUND I DOPET

När vi döps ingår vi förbund med Gud att ta på oss Kristi namn. Vad tror du att det betyder? (Se Mosiah 18:8–9.)

TA DEL AV SAKRAMENTET

Vi har blivit befallda att värdigt ta del av sakramentet varje vecka. Under sakramentet förpliktar vi oss på nytt att ta på oss Jesu Kristi namn (se Moro. 4:3).

En välsignelse var allt jag kunde ge

Jag blev klar med juridikutbildningen runt min dotters första födelsedag. Min fru och jag såg fram emot att fira min examen, vår dotters födelsedag och de nya möjligheter vi skulle få, men inget gick som planerat.

Kort efter min examen var jag arbetslös och hade svårt att hitta ett jobb. Snart fick vi ekonomiska svårigheter. Det skulle vara svårt att ens ha ett enkelt födelsedagsfirande.

Efter många samtal med min fru accepterade vi situationen. Det var inte lätt för mig som pappa att inte ens kunna köpa en enkel present åt min dotter och att se min älskade fru känna sig frustrerad.

Jag förstod inte vad det var som hände. Jag bad till min himmelske Fader att han skulle hjälpa mig förstå vad han förväntade sig av mig. Plötsligt, som om en röst talade till mitt inre, hörde jag följande ord: ”Du har något som är mer värdefullt än någon annan materiell ägodel på jorden. Du bär prästadömet. Finns det någon bättre gåva du kan ge din dotter än en prästadömsvälsignelse?”

Ögonen fylldes av tårar när jag tänkte på vad prästadömet betyder för mig. Hjärtat fylldes av tacksamhet när jag tänkte

på att prästadömet är kraften som kan förena min familj för all evighet.

Jag berättade om de här känslorna för min fru. Jag sa att en välsignelse till vår dotter var allt jag kunde ge. Vi insåg båda att det skulle ge henne glädje och frid, och det var nog.

På vår dotters födelsedag hade vänner, släktingar och grannar med sig en tårta och enkla dekorationer. Vi var tacksamma för att vi kunde fira den här speciella dagen med våra nära och kära. På kvällen lade jag händerna på min dotters huvud och gav henne en välsignelse. Jag välsignade henne med allt det som Herrens Ande manade mig att säga.

Vi upplever fortfarande förändringar och utmaningar med arbetslöshet och dålig ekonomi. Men mitt i all oro och frustration får vi frid och tröst av vår Frälsare Jesus Kristus. Det råder ingen tvekan om att mitt medlemskap i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och tillgången till prästadömet kraft är en välsignelse. Det var allt jag kunde ge på min dotters födelsedag, och det var mer än nog. ■

**Jonathan Mafra Sena de Santana,
Santa Catarina, Brasilien**

Som om en röst talade till mitt inre, hörde jag: ”Du har något som är mer värdefullt än någon annan materiell ägodel på jorden.”

En liten fågel påminde mig

Jag var 26 när min man och jag förlorade vårt första barn. När Kennedy bara var 13 månader gammal fick vi veta att hon hade en hjärntumör. Efter tre operationer, fem omgångar kemoterapi och många mediciner och behandlingar avled hon i våra armar 20 månader gammal.

Det var förkrossande att förlora min vackra, nyfikna och energiska lilla flicka. Hur kunde det här hända? Hur skulle jag kunna gå vidare? Jag hade så många frågor, men jag hade inga svar. Ett par dagar efter begravningen besökte min man och jag graven som fortfarande var täckt av vackra rosa blommor och band från begravningen.

Medan jag tänkte på min dotter såg jag en liten fågelunge, allt för liten för att flyga, hoppa omkring på gräset. Fågeln påminde mig om Kennedy, för hon älskade djur. Fågeln hoppade fram till graven och lekte bland banden och blommorna. Jag log och insåg att det var exakt vad Kennedy skulle tycka om. Sedan hoppade fågeln fram till mig. Jag vågade inte röra en muskel. Den lilla fågeln hoppade fram ända intill mig, lutade sig mot mitt ben, blundade och somnade.

Jag kan knappt förklara vad jag kände i det ögonblicket. Det kändes som om jag fick en kram av min Kennedy. Jag kunde inte hålla om min dotter, men den här lilla fågeln – en av vår himmelske Faders skapelser – kunde komma och vila sitt

lilla huvud mot mig och påminna mig om att min himmelske Fader var medveten om min smärta och alltid skulle

välsignas av Herrens innerliga barmhärtighet” (“Herrens innerliga barmhärtighet”, *Liahona*, maj 2005, s. 100).

Medan jag tänkte på min dotter såg jag en liten fågelunge, allt för liten för att flyga, hoppa fram mot mig på gräset.

finnas där för att trösta mig och hjälpa mig igenom den här prövningen.

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum har sagt: ”När enbart ord inte kan ge den tröst vi behöver ... när logik och förnuft inte kan ge tillräcklig insikt om livets orättvisor och olikheter ... och när det känns som om vi är fullständigt ensamma, då kan vi i sanning

Jag hade fortfarande inte alla svar på mina frågor, men denna ömma barmhärtighet försäkrade mig om att både Kennedy och jag är älskade av vår himmelske Fader och att jag, genom Hans Sons Jesu Kristi försoningsoffer, kan hoppas på att Kennedy, min man och jag en dag får vara tillsammans igen som en familj. ■

Laura Linton, Utah, USA

Dyrbarare än ett silverarmband

En morgon insåg jag att mitt silverarmband var borta. Mitt hjärta var tungt eftersom armbandet var så värdefullt för mig.

När jag blev ombedd att leda ett samtal i Hjälpföreningen om Frälsarens inbjudan att föda hans får insåg jag att jag för att kunna motivera systrarna borde göra något för ett av hans får.

Jag samlade mod och frågade en mindre aktiv syster om hon ville följa med mig till en hjälpföreningsaktivitet. Hon tackade ja till min inbjudan och vi hade en trevlig stund där. Jag kände att det här var ett bra exempel och var ivrig att berätta om min upplevelse. Men Herren hade mer att lära mig.

En morgon när jag klädde mig insåg jag att mitt silverarmband var borta. Jag hade fått armbandet i födelsedagspresent när jag var i Frankrike, så det betydde mycket för mig. Jag började

leta efter det på de mest tänkbara platserna men kunde inte hitta det. Sedan sa jag till mig själv att om jag bara bad så skulle jag snabbt hitta armbandet.

När jag hade bett letade jag överallt. I två dagar bad jag ivrigt och letade intensivt. Jag värdjade till min himmelske Fader att hjälpa mig hitta det, men jag hittade det ändå inte. Mitt hjärta var tungt eftersom armbandet var så värdefullt för mig.

En kväll bad min son med mig bredvid min säng. Efter vår bön plockade han upp något och gav det till mig. Det var mitt armband! Han hade hittat det under sängen. På något sätt måste jag ha missat det när jag letade. Jag grät av glädje över att ha fått det tillbaka.

Plötsligt fick jag en tanke: ”Ber du lika ivrigt för dina systrar i kyrkan? Är de lika värdefulla för dig som ditt armband? Och systrarna utanför kyrkan? Ber du för dem?”

När jag berättade om min upplevelse med det förlorade armbandet i Hjälpföreningen hade vi ett fint samtal. Jag sa till systrarna att jag hade lärt mig att när Frälsaren ber oss att föda hans får så måste vi komma ihåg att ”själarna är mycket värdefulla i Guds ögon” (L&F 18:10). Han vill att vi ska vara uppmärksamma på människorna omkring oss och älska, ta hand om och be för dem med all vår energi. När vi gör det inser vi att var och en är mycket dyrbarare än ett silverarmband. ■
Sylvie Houmeau, Quebec, Kanada

"Se vad lite tro kan göra!"

Vi skyndade nerför stigen medan stormen kom allt närmare.

"Vi ber en bön", sa vår yngste son.

För en tid sedan tog min fru och jag med oss våra två yngsta söner till Frankrike för att besöka de områden jag hade tjänat i som heltidsmissionär. Vi besökte grenar i kyrkan där jag hade tjänat och gladdes med medlemmarna jag hade undervisat. Vi besökte också historiska platser.

En av dem var ruinerna av Château de Châluçet. Det här enorma medeltida slottet blev angripet och i stort sett förstört för århundraden sedan. Vegetationen hade vuxit upp runt ruinerna och stigen som ledde till dem var smal och brant. Det var en tuff vandring uppför, men det var värt besväret när vi väl var framme.

Pojkarna klättrade förtjust ner i det som en gång var en fångelsehåla och högt upp på det lilla som var kvar av slottsmuren. Slottet eggade deras fantasi precis som det hade eggat min fantasi för 24 år sedan.

Medan vi var där såg vi på avstånd ett åskväder närma sig. Det kom snabbt över oss. Himlen fylldes av svarta moln som åtföljdes av höga åskknallar.

Vi skyndade nerför stigen mot bilen medan stormen kom allt närmare. Snart dränktes vi av det häftiga, piskande regnet och jordstigen förvandlades till gytta. Vi var rädda att vi skulle tappa fotfästet och ramla ner för

den branta, steniga stigen.

Vi fick syn på ett skydd bland träden i kanten av stigen. Vi satt tätt ihopkrupna under skyddet och undrade hur länge vi behövde vänta innan vi kunde komma ner.

"Vi ber en bön", sa vår yngste son.

Han ville uppsända bönen och bad om att regnet skulle sluta så att vi kunde ta oss ner för sluttningen i säkerhet. Han tittade på oss och sa: "Allt vi behöver nu är tillräckligt med tro."

Jag förklarade att böner inte alltid fungerar på det sättet.

"Jo", sa han", det slutar om 10 minuter!"

Efter omkring 10 minuter slutade det regna.

"Okej, nu går vi!" sa han.

"Om vi går nu så börjar det regna igen och vi blir fast här", sa vår äldre son.

"Det gör det inte!" svarade vår yngste son. "Nu går vi!"

Vi tog oss ner på de torrare delarna av stigen och höll undan buskar och grenar längs vägen. När vi var tillbaka vid bilen bad vi en bön av tacksamhet. Det började snart regna igen.

"Se vad lite tro kan göra!" sa vår son ödmjukt.

Han lärde oss alla något viktigt den dagen. ■

Godfrey J. Ellis, Washington, USA

Kyle S. McKay
i de sjuttios
kvorum

En mäktig förändring i hjärtat

I och med Adams fall kom sjukdom och synd till världen. Båda kan vara förödande i sina respektive sfärer. Av alla sjukdomar finns det kanske ingen som är så genomgripande eller förödande som cancer. I vissa länder får över en tredjedel av befolkningen någon form av cancer, och den är orsak till en fjärdedel av alla dödsfall.¹ Cancer börjar ofta med en enda cell, så liten att den bara kan ses med mikroskop. Men den har förmågan att snabbt växa och sprida sig.

Cancerpatienter får behandlingar för att canceren ska försättas i remission. Fullständig remission innebär att det inte längre går att upptäcka några tecken på sjukdomen. Men yrkeskunniga är snara att påpeka att även om en patient är i remission så innebär det inte nödvändigtvis att han eller hon är botad.² Remission kan förvisso ge lättnad och hopp, men cancerpatienter hoppas alltid på något bortom remissionen – de hoppas på att bli botade. En källa säger: ”För att någon ska anses vara botad från cancer måste man vänta och se om canceren kommer tillbaka, så tiden är en viktig faktor. Om en patient förblir i remission i några år är det möjligt att canceren är botad. Vissa former av cancer kan komma tillbaka efter många års remission.”³

Synd fräter, förlamar och dödar själen. Synd är den främsta orsaken – ja, den enda orsaken – till andlig död.

Behandlingen mot synd är omvändelse.

Sjukdom och synd

Hur förödande cancer än är för kroppen, är synd ännu mer förödande för själen. Synd börjar vanligtvis i liten skala – ibland omärkbart liten – men den kan växa fort. Först fräter den, sedan förlamar den, sedan dödar den själen. Synd är den främsta orsaken – ja, den enda orsaken – till andlig död bland alla skapelser. Behandlingen mot synd är omvändelse. Sann omvändelse är 100 procent effektiv när det gäller att sätta syndaren i remission, eller åstadkomma syndernas förlåtelse. Den remissionen ger lättnad och glädje åt själen. Men bara för att man får syndernas förlåtelse och befrias från dess symptom och

verkningar betyder det inte nödvändigtvis att syndaren har blivit helt botad. Det är något med hjärtat hos en fallen människa som tillåter eller gör det mottagligt för synd. Därför kan synd upprepas, fastän det har gått flera år. Att hålla sig kvar i remission, eller med andra ord behålla syndernas förlåtelse, är nödvändigt för att man ska bli fullkomligt helad.

Renad och botad

Den här analogin hjälper oss förstå att vi andligt sett inte bara måste renas från synd utan också botas från vår benägenhet att synda. Striden mellan vår vilja att göra gott och vår natur att göra fel kan vara tröttsam. Om vi är trofasta segrar vi inte bara för att vår vilja har vunnit över vår natur utan för att vi har underkastat oss Guds vilja och för att han har förändrat vår natur.

Kung Benjamin lärde: ”För den naturliga människan är en fiende till Gud och har så varit från Adams fall, och kommer att så vara i evigheters evighet, om hon inte ger efter för den Helige Andens maningar och lägger av den naturliga människan och blir en helig genom Herren Kristi försoning” (Mosiah 3:19). Som reaktion på den här och annan undervisning bad kung Benjamins folk: ”O, förbarma dig och låt Kristi försonande blod verka så att vi kan få förlåtelse för våra synder *och* så att våra hjärtan kan bli renade” (Mosiah 4:2; betoning tillagd). När de hade bett besvarade Herren deras tvådelade begäran. Först ”kom Herrens Ande över dem så att de fylldes av glädje, eftersom de fått förlåtelse för sina synder och fått samvetsfrid” (se Mosiah 4:3).

När kung Benjamin såg att hans folk var ”i remission” uppmanade han dem att arbeta på att bli fullkomligt botade genom att lära dem hur de skulle behålla syndernas förlåtelse (se Mosiah 4:11–30). ”Om ni gör detta”, lovade han, ”kommer ni alltid att fröjda er och vara fyllda av Guds kärlek och alltid behålla era synders förlåtelse” (Mosiah 4:12).

Folket trodde på och tillämpade kung Benjamins ord, varpå Herren besvarade den andra delen av deras bön – ”så att [deras] hjärtan kan bli renade”. I tacksamhet och lovprisning ropade folket: ”Herren den Allsmäktiges Ande ... har åstadkommit en mäktig förändring inom oss, eller i våra hjärtan, så att vi inte längre har någon benägenhet att göra ont, utan att ständigt göra gott” (Mosiah 5:2). Kung Benjamin förklarade att den här mäktiga förändringen innebar att de hade blivit födda av Gud (se Mosiah 5:7).

”Hur kan det ske?”

Profeten Alma lärde att vi både måste omvända oss *och* bli födda på nytt – födda av Gud, med förändrade hjärtan (se Alma 5:49). När vi fortsätter

att omvända oss tar Herren bort alla våra synder och det som naturligt orsakar eller tillåter synd inom oss. Men, som Enos sa: ”Herre, hur kan det ske?” (Enos 1:7). Svaret är enkelt, men ändå djupsinnigt och evigt. Till dem som har blivit helade från ett fysiskt eller andligt tillstånd har Herren förkunnat: ”Din tro har helat dig” (se Enos 1:8; se även Mark. 5:34).

Den mäktiga förändringen i hjärtat som Alma upplevde skedde ”i enlighet med hans tro”, och hans efterföljares hjärtan förändrades när de ”satte sin lit till den sanne och levande Guden” (Alma 5:12, 13). Kung Benjamins folks hjärtan förändrades ”genom tro på [Frälsarens] namn” (Mosiah 5:7).

För att få en sådan tro att vi kan lita på Herren av hela vårt hjärta måste vi göra det som leder till tro och sedan göra det som vår tro leder till. Bland allt det som leder till tro, med

*Den här mäktiga
förändringen sker
inom oss, den sker
inte genom oss.*

tanke på att få ett förändrat hjärta, har Herren betonat fasta, bön, och Guds ord. Och även om tro leder till många olika saker är omvändelse dess första frukt.

Begrunda de två följande verserna från Helamans bok som betonar de här principerna. Först läser vi om ett folk som ”fastade ... och bad ofta och växte sig ... fastare och fastare i tron

Tack vare Jesu Kristi försoning kan vi inte bara bli renade från synd utan också bli botade från vår benägenhet att synda.

på Kristus ... så att deras hjärtan renades och heliggjordes med en heliggörelse som kommer på grund av att de överlämnade sina hjärtan åt Gud” (Hel. 3:35). Sedan lär vi oss följande av den lamanitiska profeten Samuel: ”De heliga skrifterna, ja, de heliga profeternas profetior ... [leder] ... till tro på Herren och till omvändelse, den tro och omvändelse som åstadkommer en hjärtats förändring” (Hel. 15:7).

Lita på Gud

Här bör vi stanna upp och konstatera att den här mäktiga förändringen som vi talar om sker *inom* oss, den sker inte *genom* oss. Vi kan omvända oss, förändra vårt beteende, vår attityd, ja, även våra önskingar och trosuppfattningar, men det ligger bortom vår kraft och förmåga att förändra vår natur. För den här mäktiga förändringen är vi helt beroende av den allsmäktige Guden. Det är han som nåderikt renar våra hjärtan och förändrar vår natur ”sedan vi har gjort allt vi kan göra” (2 Ne. 25:23). Hans inbjudan är beständig och säker: ”Omvänd dig och kom till mig med helhjärtat uppsåt, så att jag kan *hela* dig” (se 3 Ne. 18:32; betoning tillagd).

Följden av att vi blir helade från vår benägenhet att synda är att vi ”förändras från [vårt] köttsliga och fallna tillstånd till ett tillstånd av rättfärdighet ... och blir hans söner och döttrar. Och på så sätt blir [vi] nya

skapelser” (Mosiah 27:25–26). Vi utstrålar Kristi ljus. Dessutom står det i skrifterna att ”ingen som är född av Gud syndar” (1 Joh. 5:18). Det är inte för att vi är inkapabla till att synda utan för att det nu är vår natur att inte synda. Det är verkligen en mäktig förändring.

Vi bör komma ihåg att upplevelsen av en mäktig förändring i hjärtat är en process som sker med tiden, inte vid en viss tidpunkt. Förändringen sker oftast gradvis, ibland nästan omärkbart, men den är verklig, den är mäktig och den är nödvändig.

Om du inte har upplevt en sådan mäktig förändring vill jag fråga: Har du omvänt dig och fått förlåtelse för dina synder? Studerar du de heliga skrifterna? Ber och fastar du ofta så att du växer dig fastare och fastare i tron på Kristus? Har du tro nog att lita på Herren av hela ditt hjärta? Står du fast i din tro? Ger du akt på dina tankar, ord och gärningar och följer du Guds bud? Om du gör allt detta kommer du alltid att fröjda dig och vara fylld av Guds kärlek och kommer alltid att behålla dina synders förlåtelse. Och om du stannar kvar i remission blir du helad, botad och *förändrad!*

Jesus Kristus har makt att rena oss från våra synder och även att bota oss från vår benägenhet att synda. Han är mäktig att frälsa, och i den avsikten är han mäktig att förändra. Om vi överlämnar våra hjärtan till honom, utövar tro genom att göra alla de förändringar vi kan, så utövar han sin kraft i oss för att åstadkomma denna mäktiga förändring i hjärtat (se Alma 5:14). ■

SLUTNOTER

1. Se Stacy Simon, ”Facts & Figures 2019: US Cancer Death Rate Has Dropped 27% in 25 Years”, American Cancer Society, 8 jan. 2019, cancer.org.
2. Se ”Remission: What Does It Mean?” webMD.com.
3. Cathy Sweat, *The Gates to Recovery* (2019).

Förbättring av vår upplevelse i templet

Första presidentskapet

”**A**terställsens kronjuvel är ... det heliga templet. Dess heliga förrättningar och förbund är avgörande när det gäller att förbereda ett folk som är redo att välkomna Frälsaren vid hans andra ankomst.”¹

Då och då har första presidentskapet gjort ändringar i templets ceremonier och tillvägagångssätt för att förbättra medlemmarnas upplevelse i templet och hjälpa alla som kommer dit att känna större närhet till Gud i dessa heliga utrymmen.

Som en del av tempelupplevelsen tar medlemmarna på sig ceremoniell klädsel av doktrinär och symbolisk betydelse som kan spåras tillbaka till tempeldyrkan i Gamla testamentet (se 3 Mos. 8 och 2 Mos. 28).

Några ändringar har gjorts i templets ceremoniella klädsel. De här ändringarna innebär inte att templets symbolik eller lära har ändrats, utan är avsedda att göra tempelupplevelsen enklare, bekvämare och mer tillgänglig genom att klädseln är lättare att ta på och vårda och mindre kostsam.

Här är några av ändringarna:

- Enklare utformning av slöjan och manteln.
- Platinlägget tas bort från huvudbonaden och knytbandet tas bort från huvudbonaden och slöjan.
- Ett hållbarare material används till manteln, huvudbonaden och skärpet som gör att de håller längre och är lättare att vårda.

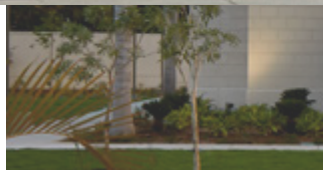
Vi hoppas att de här ändringarna förbättrar denna heliga upplevelse för dig när du gör tempeldyrkan till en regelbunden del av ditt liv. ■

SLUTNOT

1. Russell M. Nelson, ”Avslutande ord”, *Liahona*, nov. 2019, s. 120.

”De ändringar som görs i förrättningar och tillvägagångssätt förändrar inte heligheten i de förbund som ingås [i templet]. Ändringarna gör att förbunden planteras i hjärtat hos ett folk som lever i andra tider och omständigheter.”

President Russell M. Nelson, ledarutbildningsmöte under generalkonferensen, okt. 2019.

SVAR PÅ VANLIGA FRÅGOR

Får jag fortsätta att använda den ceremoniella klädseln som jag redan har?

Ja. Tidigare modeller kan användas tills de behöver ersättas.

Hur gör jag mig lämpligast av med gammal ceremoniell klädsel?

”Medlemmar ska förstöra den utslitna ceremoniella tempelklädseln genom att klippa sönder den så att det inte går att se vad den ursprungligen använts till” (se *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* [2010], 21.1.42).

Får jag ändra på min nuvarande ceremoniella klädsel så att den speglar de nya ändringarna?

Ja. Mer information om hur det görs finns på store.ChurchofJesusChrist.org/ceremonial

clothing när du loggar in med ditt medlemskonto. Du kan också besöka Distributions-tjänsten och fråga ett butiksbiträde.

Får jag donera gammal ceremoniell klädsel?

När så är lämpligt får du ge lätt begagnad klädsel till släktingar och vänner. Men ceremoniell klädsel, oavsett dess tillstånd, får inte doneras till ett tempel, Deseret Industries eller klädinsamlingsinrättningar.

Hur får jag tag på den nya klädseln?

Gå till store.ChurchofJesusChrist.org/ceremonialclothing eller besök Distributions-tjänsten för att få information om kostnad och tillgänglighet i ditt område.

Unga vuxna

I den här delen

44 Hur unga vuxna gör skillnad i den pågående återställelsen

Endast digitalt

Tror du att du inte har något syfte som ung vuxen? Tänk om

Cesar Gervacio

Det kändes avigt att använda kyrkans fullständiga namn, men det var värt obehaget

Lauri Ahola

Glädjen i att utföra Herrens arbete

Bygger riket i Nya Kaledonien

Mindy Selu

Läs de här artiklarna och mer

- på liahona.ChurchofJesusChrist.org
- i **UV: Aktuellt** (under delen för unga vuxna i appen Evangeliebiblioteket).

Berätta om din upplevelse

Har du en härlig berättelse att dela med dig av? Eller vill du se artiklar om vissa ämnen? Om så är fallet vill vi höra från dig! Du kan skicka in en artikel eller feedback på liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Vi kan sprida evangeliets ljus

Tiden som ung vuxen innebär tillväxt, möjligheter och en chans att börja bygga ditt liv. Och den kan vara överväldigande, spännande och skrämmande, allt på samma gång. (Det har den definitivt varit för oss.)

Men även om vi inte vet svaren på livets mest angelägna frågor finns det en sak vi kan vara helt säkra på – att **unga vuxna alltid har varit en outhärlig kraft i den pågående återställelsen av Jesu Kristi kyrka.**

När vi planerade månadens avdelning pratade vi med många unga vuxna om deras engagemang i Israels insamling. Och vi har ödmjukats av deras uppriktiga kärlek till och hängivenhet mot Jesu Kristi evangelium. Oavsett deras omständigheter förstår dessa **unga heliga vilken viktig roll de har i den här sista tidsutdelningen.** I "Hur unga vuxna gör skillnad i den pågående återställelsen" på sidan 44 kan du läsa om hur unga vuxna från Indien, Ungern, Barbados, Australien och USA förbereder världen för Frälsarens andra ankomst.

I de digitala artiklarna ger Cesar sin syn på hur **vi kan hitta ett syfte och bli bättre ledare.** Lauri berättar om välsignelserna vi får när vi följer profetens råd. Andra unga vuxna berättar om sina upplevelser med tempeltjänst, tjänande, släktforskning och missionsarbete. Och vi ger ett exempel från en ung vuxen i Nya Kaledonien som visar hur **unga medlemmar utför Herrens arbete i kyrkans mindre områden.**

Oavsett var du är och oavsett dina omständigheter **kan du göra större skillnad för Israels insamling än du kanske tror.** Som unga vuxna är vi de framtida ledarna i den här kyrkan. Och gnistan från våra ansträngningar i dag tänds och sprider evangeliets ljus runtom i världen i morgon.

Med vänlig hälsning,

Chakell Wardleigh och Mindy Selu

Kyrkans tidningar – redaktörer för avdelningen för unga vuxna

FOTOGRAF WESTON C. COLTON

Hur unga vuxna gör skillnad i den pågående återställelsen

Unga vuxna har alltid haft en viktig roll i frälsningsarbetet.

När du hör en uppmaning från en ledare i kyrkan att delta i den pågående återställelsen eller att hjälpa till att samla Israel, tänker du då: "Vad kan jag göra? Jag är bara en person." "Jag är för ung." "Jag är inte gift än." "Jag vet inte tillräckligt. Vilken skillnad kan jag göra?"

Vi har alla sådana tankar då och då. Men försök tysta ner det självtvivlet när du läser följande meningar:

- Joseph Smith var bara 22 när han började översätta Mormons bok.
- Oliver Cowdery var också 22 och John Whitmer var 26 (och båda var ensamstående!) när de började arbeta som Josefs skrivare.
- År 1835, när de tolv apostlarnas första kворum kallades, var de mellan 23 och 35 år gamla.
- Många av de första som gick med i kyrkan och spred evangeliet var unga vuxna.

På det hela taget verkade Gud genom unga vuxna under den första tiden av Jesu Kristi evangeliums återställelse. Personer som du.

Det är något att tänka på.

Kyrkan skulle inte ha spridits över hela jorden i dag om alla trodde att de inte kunde göra någon skillnad. Och du – ja du! – är en del av ett utvalt släkte som ska fortsätta återställa och leda Jesu Kristi kyrka i dag.

**JOSEPH SMITH,
22 ÅR**
Började översätta
Mormons bok

**OLIVER COWDERY,
22 ÅR**
Började arbeta som
Josephs skrivare

**JOHN WHITMER,
26 ÅR**
Började arbeta
som Josephs
skrivare

Du sändes hit. Nu. Av en anledning.

President Russell M. Nelson har sagt följande om vår generation: "Du lever i 'elfte timmen'. Herren har förkunnat att det här är sista gången som han ska kalla arbetare till sin vingård att samla de utvalda från jordens fyra hörn (se L&F 33:3–6.) Och du sändes att delta i samlandet."¹

Tänk på styrkan hos de 65 000 heltidsmissionärer som sprider evangeliet hela dagen lång, varje dag, i hela världen. Tänk på alla unga vuxna som ingår förbund i templet, drar nytta av återställda prästadöms- och tempelvälsignelser och lovar att vara trofasta, att stärka sina familjer och att bygga upp Guds rike på jorden. Tänk på alla unga vuxna över hela världen som är ledare i kyrkan. Tänk på dem som kämpar på och följer Jesus Kristus trots att de har alla odds emot sig. Unga vuxna har varit en viktig del av återställelsen ända från början. Och den pågående återställelsen har varit viktig för oräkneliga unga vuxna medlemmar i kyrkan.

Gud arbetade genom unga vuxna under återställelsens första dagar. Personer som du.

Återställelsen handlar om att söka uppenbarelse.

**VENNELA VAKAPALLI,
22 ÅR, INDIEN**

Vad återställelsen betyder för oss

För många av oss beror vårt engagemang i återställelsen på det den har lärt oss. För Vennela Vakapalli, en nyomvänd ung vuxen från Andhra Pradesh i Indien, "handlar återställelsen om att söka uppenbarelse. Joseph Smith sökte uppenbarelse i en skog. Han rådgjorde med Herren, han väntade på svar, han var tålmodig. Det är det jag älskar." Vennela förklarar: "Innan jag hörde talas om återställelsen visste jag inte mycket om hur man söker uppenbarelse. Något av det som förundrar mig är hur mycket tid han ägnade åt att få uppenbarelse från Gud. Det är det jag har lärt mig av återställelsen."

Emma och Jacob Roberts, ett ungt par från Utah, håller med om att återställelsen handlar om "fortgående uppenbarelse" – för oss själva och för världen – "om att vi kan ha en profet, ett språkrör här på jorden från Gud, som ser till att oavsett vilka prövningar

Det är så mycket kunskap som kommer med återställelsen som gör mitt liv lättare och mindre stressande.

**JACOB ROBERTS,
29 ÅR, USA**

världen ger så har vi någon som arbetar och ber och samtalar med Gud för att försäkra sig om att vi är redo och kapabla att möta de utmaningar som världen ger allteftersom den förändras."

"Återställelsen för med sig så mycket kunskap som gör mitt liv lättare och mindre stressande", säger Jacob. Allt kommer med en försäkran om "att det finns en Gud som älskar oss och vakar över oss", säger Emma. "Hans avsikt är vår lycka. Som unga vuxna kan vi helt och hållet lita på och följa honom eftersom vi vet att hans mål är vår lycka. Vi vet att vi är eviga varelser och det ger mig mycket hopp och tro på att vad jag än gör nu och vilka misstag jag än gör nu så kan jag ändå omvända mig, och jag har den här tiden till att utvecklas och lära."

Den typen av tillförsikt hjälpte också Ramona Morris, en ung vuxen från Barbados, när hon började lära sig om återställelsen. Bland annat fick hon ett vittnesbörd om att "vår himmelske Fader finns där för oss. Återställelsen ger helt enkelt frid åt dem som ifrågasätter sitt liv och ifrågasätter Guds plan för dem."

Återställelsen ger frid åt dem som ifrågasätter sitt liv och ifrågasätter Guds plan för dem.

RAMONA MORRIS,
28 ÅR, BARBADOS

Men även om kunskapen om återställelsen har gett henne större insikt medger hon också att "då jag är så långt borta från kyrkans huvudsäte är det svårt att känna en anknytning till evangeliet. Men eftersom jag har ett starkt vittnesbörd om det återställda evangeliet kan jag, trots att jag bor så långt bort, ändå känna att jag är en del av återställelsen, att jag inte är ensam."

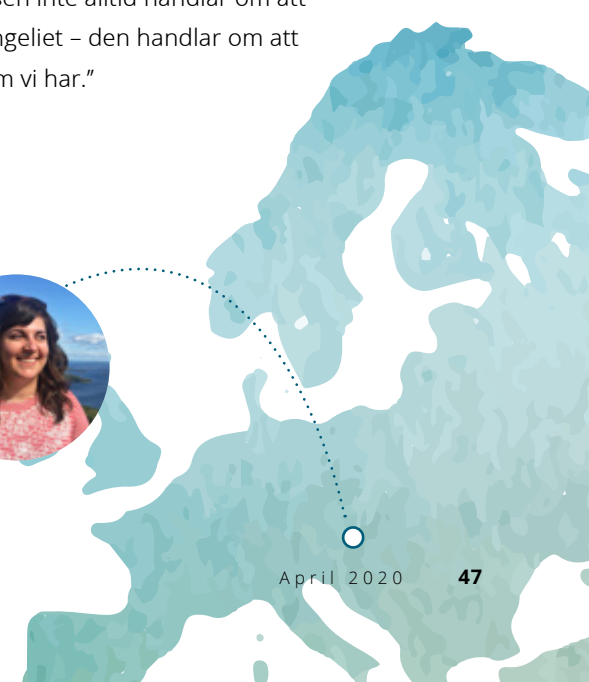
Och det är hon inte. Unga vuxna över hela världen deltar i återställelsen genom tempeltjänst, släktforskning och missionsarbete. Med kunskapen om personlig uppenbarelse som vi kan få genom att lära oss om Joseph Smiths första syn och återställelsen, kan vi fortsätta sträva efter att få veta Guds vilja och vilken roll vi kan spela i den pågående återställelsen.

Unga vuxna leder kyrkan

Vi kanske är unga vuxna, men vi kan vara ledare i kyrkan nu. Trots att Janka Toronyi från Győr i Ungern är den enda medlemmen i kyrkan i sin familj får hon styrka av andra unga vuxnas engagemang i andra aspekter av återställelsen: "Flera av mina vänner har varit missionärer, och det har varit så härligt att se deras utveckling, och sedan kommer de hem och växer så mycket av alla sina upplevelser. Det är en fin upplevelse för oss alla. Och det är alltid underbart att se mina unga ensamstående vuxna vänner tjäna i sina ämbeten och ibland också genom möjligheter som de skapar själva, till exempel när de är gruppleddare vid FSY-konferenserna. Jag känner att återställelsen inte alltid handlar om att undervisa andra om evangeliet – den handlar om att stärka medlemmarna som vi har."

Återställelsen handlar om att stärka medlemmarna vi har.

JANKA TORONYI,
24 ÅR, UNGERN

För mig handlar engagemanget i återställelsen om att hjälpa framtida generationer förstå hur evangeliet kan hjälpa dem och andra i deras liv.

STEFANY JOSEPH,
28 ÅR, AUSTRALIEN

De unga vuxna i Ungern förstår att de är kyrkans framtida ledare. "Vi behövs och vi behöver vara kapabla att utföra uppdraget, vilket ibland känns överväldigande", medger Janka. "Herren påskyndar arbetet och vi är en del av det. Ibland undrar vi: 'Hur ska jag klara det här?' Men det känns skönt att våra ledare har så stort förtroende för oss. Det är motiverande för dem som älskar kyrkan och har ett starkt vittnesbörd, för vi vet att vi en dag kommer att vara ansvariga. Vi måste ta ansvar för vår egen andliga utveckling."

Sean och Stefany Joseph från västra Australien deltar i återställelsen genom att hjälpa ungdomarna i sin församling. "För mig handlar engagemanget i återställelsen om att hjälpa framtida generationer förstå vad evangeliet är och hur det kan hjälpa dem och andra i deras liv", säger Stefany. "Vi kan hjälpa till att skapa en starkare grundval för kyrkan i vårt land i framtiden."

"Vi vill hjälpa ungdomarna få ett eget vittnesbörd om Mormons bok och Joseph Smith och inse att de faktiskt är barn till Gud", förklarar Sean. "Vi vill inte att det bara ska vara något de sjöng om i Primär – vi vill att de ska veta att det faktiskt är sant."

För Vennela är det inte alltid lätt att leva efter evangeliet i Indien, men hon vet att styrkan hos de unga vuxna medlemmarna där inspirerar andra och hjälper återställens fortgång. "Här är de unga vuxna mycket trofasta. De söker tillfällen att dela med sig av sitt vittnesbörd", säger hon. "Vi är som pionjärer i Indien. Vi flyttar från olika platser och några av oss lämnar sin familj. Livet kan vara svårt här, men vi väljer ändå att leva efter evangeliet. Skrifterna ger mig mycket hopp, styrka och mod."

Oavsett var vi är som unga vuxna kan vi fortsätta ha stort inflytande på den pågående återställelsen genom vår tro och hängivenhet mot evangeliet.

Kyrkans framtid: Vårt ansvar

Vi är kyrkans framtid. Vi befinner oss i den slutliga striden. Vår himmelske Fader litar på att vi hjälper honom med hans arbete – hans för evigt livsförändrande arbete. Han vet att vi är starka nog att fortsätta sträva framåt och kämpa mot allt som motståndaren har i bakfickan. Och Satan blir alltmer desperat. Han vet att han kommer att förlora striden, för Herrens verk kommer att segra.

”Vi vet att Herren påskyndar arbetet och ingen kan stoppa det”, säger Janka. ”Vi vet att det kommer att ske, vad som än händer. Men vi måste bestämma om vi ska vara en del av det och hjälpa det framåt eller om vi ska titta på vid sidan om. Vi kan välja att vara en del av det, och vi har ett vittnesbörd så att vi kan välja rätt och välja att följa Kristus. Vi måste vara en del av det.”

Så vi väljer själva vilken sida vi står på.

Det hänger på oss att ha modet att stå för det vi tror på.

Det hänger på oss att söka personlig uppenbarelse för våra liv.

Det hänger på oss att låta de svåra utmaningarna vi möter stärka vår tro på Frälsaren.

Det hänger på oss att följa honom och göra allt vi kan för att föra andra till honom.

Det hänger på oss att hålla ut intill änden så gott vi kan.

Vi lever verkligen i de sista dagarna. Och att leda kyrkan i det president Nelson kallar ”den mest krävande utdelningen i världens historia”² låter som ett riktigt skrämmande ansvar. Men tänk på det – vår himmelske Fader hade så stort förtroende för oss och väntade med att sända oss till jorden just vid den här tidpunkten, en tid när vi ställs inför oräkneliga frestelser och distraktioner och så många motstridiga åsikter.

Vår himmelske Fader sände oss inte hit i den här avgörande tidsutdelningen för att vi skulle misslyckas. Han vet vår potential, vår styrka, vårt mod och i slutändan vet han att vi kan göra skillnad i kyrkans återställelse, oavsett ålder eller civilstånd. Oavsett hur omöjliga våra prövningar känns, eller hur omöjligt det känns att leda och sprida evangeliet över jorden, vem kan över huvud taget kämpa emot oss när vi har honom vid vår sida? Han hjälper oss att åstadkomma det omöjliga. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, ”Stå som den sanna millenniegenerationen”, *Liahona*, okt. 2016, s. 48.
2. Russell M. Nelson, ”Stå som den sanna millenniegenerationen”, *Liahona*, s. 46.

Du hittar fler berättelser om unga vuxna från hela världen som deltar i återställelsen i den digitala artikeln ”Glädjen i att utföra Herrens arbete”.

Jag är omvänd till kyrkan.

Något av det första jag drogs till var ungdomsaktiviteterna. Jag gillar fortfarande att vara med vänner i kyrkan som har roligt på bra, upplyftande sätt. Jag tycker särskilt mycket om att besöka Suva tempel i Fiji med dem varje vecka.

I Fiji förekommer det mycket gruppträck. I affärerna frågas det inte så ofta efter legitimation när ungdomar vill köpa alkohol, cigaretter eller liknande. De köper sådant hela tiden. Det kan vara svårt att välja det rätta.

Något som håller mig stark är mina yngre syskon. Jag är äldst, så jag tänker på dem varje gång jag frestas att göra något som är fel. Jag vill inte att de ska fatta felaktiga beslut därför att de har sett mig göra något först. Innan mamma dog fick hon mig att lova att se efter mina syskon och alltid finnas där för dem.

Hittills är jag den enda medlemmen i kyrkan bland oss syskon. Men jag ber för dem varje dag. Jag tackar min himmelske Fader för att han ger dem ännu en dag att leva, och jag ber att de ska få kunskap om evangeliet. De gör mig stark.

Mikayla J., 17 år, Fiji

I DEN HÄR DELEN

52 Stärk din tro genom den första synen

Neil L. Andersen

56 En taxi, en skolpojke och ett bönesvar

Sydney Chime Ihunwo

58 Hur min tro stärktes ett steg i taget

Edward Dube

62 Frågor och svar: Den första synen och Mormons bok

64 Fyra bilder från påskveckan

**Äldste
Neil L. Andersen**
i de tolv apostlarnas
kvorum

STÄRK DIN TRO GENOM DEN FÖRSTA SYNEN

NÄR JAG VAR 16 ÅR gammal reste jag från mitt hem i Idaho till en konferens på USA:s östkust dit unga män och unga kvinnor från alla femtio staterna och nästan fyrtio nationer kom. Innan dess hade jag sällan varit i en situation där mina trosuppfattningar och mina övertygelser särskilde mig från andra.

En kväll i en informell grupsituation kom vi att prata om några av uppfattningarna och tillvägagångssätten i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. En stor del av eleverna riktade plötsligt uppmärksamheten mot mig och började ställa frågor, varav en del var kritiska mot vår tro.

Det gjorde mig lite ställd. Men när jag hade tänkt lite började jag berätta om några grundläggande evangelieprinciper.

Jag förklarade att vi har en himmelsk Fader, att vi är hans söner och döttrar och att vi är på jorden för att utveckla tro på Jesus Kristus och visa oss värdiga genom att välja gott i stället för ont.

De här principerna ledde till Joseph Smiths vittnesbörd. De andra eleverna hade inte frågat om Joseph Smith, men ändå började jag prata om upphovet till varför jag trodde som jag gjorde. När jag berättade om hur Fadern och Sonen uppenbarade sig i den heliga lunden blev alla plötsligt tysta. En genomträngande känsla av helighet spreds i rummet och en enorm känsla av andlig kraft vilade på mig och mina ord.

Efteråt tackade flera elever mig för min starka övertygelse. Några bad mig till och med om mer information om kyrkan. När

jag kom tillbaka till mitt rum den kvällen insåg jag att personen som den här upplevelsen hade haft störst inverkan på var jag. Jag hade fått känna kraften i att vittna om Gud Fadern, Jesus Kristus och den första synen.

Sedan den upplevelsen för över 50 år sedan har jag vittnat om Fadern, Sonen och profeten Joseph Smith hundratals gånger. I de situationerna har jag hela tiden känt den Helige Andens bekräftelse.

Jag vill ta upp fem principer som jag har lärt mig genom mina andliga insikter om den första synen. De här principerna har stärkt min tro på och min önskan att följa vår himmelske Fader och hans älskade Son. Jag hoppas att de också stärker dig.

*Jag ber att du ska följa
Josephs mönster för bön,
lära dig de sanningar han
lärde sig och stärka din tro
på din himmelske Fader och
hans Son Jesus Kristus.*

AV DEN FÖRSTA SYNEN LÄR VI OSS ATT DE HÄR CELESTIALA PERSONERNA KÄNNER OSS PERSONLIGEN, PRECIS SOM DE KÄNDE JOSEPH.

1. Fadern, Sonen och den Helige Anden är tre åtskilda personer.

I århundraden har religiösa lärda och filosofer debatterat om Gud Faderns, Jesu Kristi och den Helige Andens natur. Många trodde att de var en enda person. Tack vare Josephs upplevelse i den heliga lunden för 200 år sedan vet vi den absoluta sanningen om Guds natur.

För det första lever han! För det andra är Fadern och Sonen två separata,

förhärligade, uppståndna personer, åtskilda från varandra. Senare fick Joseph veta att "den Helige Anden ... inte [har] en kropp av kött och ben, utan är en person som består av ande. Vore det inte så, skulle den Helige Anden inte kunna bo i oss" (L&F 130:22).

2. Vi är söner och döttrar till Gud.

Genom den första synen och andra upplevelser fick profeten Joseph Smith

veta att Gud inte är någon avlägsen kraft som skapade världen och dess invånare och sedan glömde bort dem. Sanningen är den att var och en av oss är "en älskad dotter [eller son] till himmelska föräldrar".¹

I tillkännagivandet om familjen står det: "Alla människor – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar."² Vår Fader har tydligt förklarat vilka förutsättningar vi har: "Detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Mose 1:39).

Vår identitet kommer från Gud, och vi är här på jorden för att bli mer som han. Den här insikten från första synen gjorde att jag som ung man förstod att jag hade en personlig himmelsk Fader som älskade mig och ville att jag skulle återvända till honom.

3. Vi kan bli förlättna för våra synder

En sak som Joseph var mycket angelägen om var att få förlåtelse för sina synder. I en redogörelse för den första synen tilltalar Herren den unge sanningsökaren med följande ord: "Joseph, min son, dina synder är förlättna. Gå din väg, vandra på mina vägar och håll mina bud. Se, jag är härlighetens Herre. Jag blev korsfäst för världen för att alla som tror på mitt namn ska få evigt liv."³

Joseph lärde sig att han genom Jesu Kristi försoning kunde få förlåtelse för

sina synder och bli ren inför Gud. Han blev förvissad om att Jesus Kristus tog på sig synderna och bördorna för alla som någonsin har och som någonsin kommer att leva på jorden.

Av den första synen kan vi lära oss att tack vare vår Frälsare Jesu Kristi nåd kan också vi bli förlåtna för våra synder och en dag stå rena inför Fadern.

4. Vår himmelske Fader hör och besvarar våra böner

I lunden den där dagen 1820 fick Joseph lära sig att vår himmelske Fader hör och besvarar böner. Senare sa Joseph: "Jag hade full förtröstan på att få ett gudomligt tillkännagivande, eftersom jag förut fått ett sådant" (JS–H 1:29). Hans exempel lär oss att vi kan närma oss vår himmelske Fader i bön för att få svar på våra böner.

Joseph upprepade det här mönstret för bön om och om igen. Han var förvissad om att Herren skulle höra och besvara hans böner. Han bad om sådant som du förmodligen har bett om.

Han bad om visdom (se JS–H 1:12–13).

Han bad om dopet (se JS–H 1:68).

Han bad om befrielse
(se L&F 121:1–4).

Han bad för missionärerna
(se L&F 109:22).

Han bad för kyrkan, dess medlemmar och dess ledare (se L&F 109:71–76).

Och han bad för sin familj
(se L&F 109:68–69).

Det här är ett mönster för oss. Joseph visade oss att vi alla kan gå till vår Fader i bön.

5. Fadern och Sonen känner oss personligen

Av den första synen lär vi oss att de här celestia personerna känner oss personligen, precis som de kände Joseph. Fadern nämnde Joseph vid namn "och sa, medan han pekade på den andre: 'Denne är min älskade Son. Hör honom!'" (JS–H 1:17).

Fadern och Sonen visste vilka behov, bekymmer och önskningar Joseph hade, precis som de vet vilka vi har. De vet också vad vi lyckas med och vilka sorger vi har.

Som ung bad jag om många saker. När jag ser tillbaka nu verkar några av de sakerna inte vara så viktiga. Men de var viktiga för mig då, och jag förstod redan som liten att jag hade en Fader i himlen som lyssnade på mig. Jag fick inte alltid ett omedelbart svar, men jag kände att han i sin egen tid och på sitt eget sätt skulle besvara min vädjan på det sätt som var rätt för mig.

Var förvissad om och lita på att Gud talar till dig. Tro på de känslor som kommer djupt inifrån hjärtat. Jag lärde mig att tro på bönen och förstå dess kraft eftersom jag visste vilka upplevelser profeten Joseph Smith hade. Jag insåg att Gud visste vad jag heter och att han skulle svara mig, precis som han vet vad du heter och svarar dig.

Vittnesbörd

Under många av de 68 år jag har levat på jorden har jag prövat Josephs mönster för bön. Liksom alla sanna lärjungar till Frälsaren har också jag fått svar från

himlen. Jag vet att Jesus är Kristus. Han är Guds Son. Han uppstod och lever i dag. Han har makten att förlåta synder. Genom tro, lydnad och omvändelse kan han föra oss tryggt tillbaka till vårt himmelska hem.

Som en apostel för Herren Jesus Kristus och hans ordinerade vittne, vittnar jag med en förvissning och övertygelse som bekräftats av den Helige Anden om att Fadern och Sonen visade sig för Joseph Smith i den heliga lunden. Jag ber att du ska följa Josephs mönster för bön, lära dig de sanningar han lärde sig och stärka din tro på din himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus. ■

SLUTNOTER

1. "Unga kvinnors tema", ungakvinnor.JesuKristiKyrka.org.
2. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, maj 2017, s. 145.
3. "Joseph Smith's Accounts of the First Vision", josephsmithpapers.org.

En **TAXI,** en **SKOLPOJKE** och ett **BÖNESVAR**

*Vi kände att vi skulle
hitta honom, så varför
lyckades vi inte?*

ILLUSTRATION COREY EGBERT

Sydney Chime Ihunwo

En dag fick min missionärskamrat och jag en hänvisning om att undervisa en man som bodde i en by som heter Tema och ligger nära den vackra staden Accra i Ghana. Numreringen av husen i den byn var inte helt rätt så vi fick en nedskrivna beskrivning till hjälp för att hitta huset.

När vi kom till byn följde vi beskrivningen men kunde inte hitta mannen eftersom det verkade finnas många hus som passade den beskrivningen. Förvirrade bestämde vi oss för att knacka dörr i grannskapet och fråga, men ingen verkade känna mannen som vi letade efter. Jag fick en maning om att jag skulle be till min himmelske Fader om hjälp.

När vi hade bett fick jag känslan att vi skulle hitta mannen vi letade efter, så vi ansträngde oss ännu mer. Men vi hittade honom ändå inte. Vi blev trötta och bestämde oss för att återvända till vårt proselyteringsområde eftersom vi hade andra som vi skulle träffa. Taxiföraren som hade tagit oss till byn såg hur besvikna vi var när vi kom till taxistationen och frågade om vi hade hittat den som vi letade efter. Vårt svar var förstås nej.

Han föreslog att vi skulle gå in i skolan vid ett gathörn och fråga där. Vi sa till honom att det inte var den beskrivning vi hade fått, men han insisterade. Vi klev ut ur taxin och gick bort till skolan – inte för att vi trodde att vi skulle hitta någon, utan för att behaga vår angelägne vän.

När vi började gå mot skolans administrativa byggnad kom en liten pojke springande mot oss. Han log och sa att han och hans bror var de enda medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga som bodde i området och att han kunde hjälpa oss.

Min kamrat och jag tittade häpet på varandra. Det var ett underverk. Pojken hjälpte oss hitta mannen vi letade efter och så småningom tog han emot evangeliet och blev döpt.

Den här upplevelsen lärde mig att vår himmelske Fader besvarar böner i sin egen tid och på sitt eget sätt. När vi inte får omedelbara svar på våra böner kan vi utöva tro på honom och lära oss att ha tålamod. ■

Författaren bor i delstaten Rivers, Nigeria.

Äldste Edward Dube
i de sjuttios kvarum

Hur min **tro** **stärktes**

ett steg
i taget

Det tar tid att få ett vittnesbörd. Ofta krävs den gemensamma kraften i många små upplevelser.

Ett av de avgörande ögonblicken i mitt liv inträffade när jag som 10-åring fick lära mig om den katolska läran under två veckor vid Loreto Roman Catholic Mission, drygt tre mil från mitt hem i Silobela på landsbygden i Zimbabwe. Jag har lärt känna och lärt mig älska Frälsaren Jesus Kristus och att se upp till Herren genom de här tidiga lektionerna och intrycken.

När jag var i den katolska kyrkan såg jag målningar med scener från Frälsarens liv på väggen: scener från Jesu Kristi födelse, när han undervisar i templet, ber i Getsemane trädgård, bär korset till Golgata, blir korsfäst på Golgata och när han har uppstått. Det gjorde mig verkligen ledsen att se spikarna och törnekransen. När jag kom till målningen av korsfästelsen var mina ögon fyllda av tårar. Och varje gång grät jag och sa: "Han gick verkligen igenom mycket, bara för mig."

Under konfirmationsceremonin tittade en av prästerna mig i ögonen och sa: "Du

är världens ljus" (se Matt. 5:14). Sedan pekade han på ett brinnande stearinljus och citerade Frälsarens ord: "[Låt] ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Far i himlen" (Matt. 5:16).

När jag lärde mig mer om Jesus började jag få en önskan att tjäna andra. Vi var till exempel tvungna att hämta vårt vatten åtta kilometer från vår by. Ofta bar kvinnorna i byn, däribland min mor, 20-litersbehållare fyllda med vatten på huvudet. Efter min vistelse vid det katolska seminariet drog jag ofta 200-litersbehållare med vatten för att hjälpa mor, och jag hjälpte även två andra änkor som var grannar till oss. Jag minns hur bra det kändes varje gång jag hjälpte andra.

De här upplevelserna stärkte min tro på min himmelske Fader och på Jesus Kristus och förberedde mig indirekt för att ta emot Jesu Kristi evangelium när jag var 22.

JAG FICK MORMONS BOK

Jag växte upp under en tid av förändring i mitt land. Den vita minoriteten som leddes av Ian Smith förklarade landet självständigt från Storbritannien 1965. Det manade till sanktioner från FN och inledde ett mångårigt inbördeskrig som varade till 1980, då Zimbabwe blev självständigt. När jag var klar med mina studier flyttade jag till en stad för att arbeta och gick inte i någon kyrka på flera år.

En dag lekte jag med sönerna till min chef. De var nio och sju år gamla. De sa: "Du vet att pappa är grenspresident i vår kyrka." De förklarade vad en grenspresident är, och utan att tänka sa jag: "Er pappa kommer inte till himlen." Jag insåg att jag hade gjort ett stort misstag, och försökte förtvivlat komma på något att säga till dem så att de skulle glömma min kommentar. I slutet av dagen när jag såg deras pappa sprang de fram till honom och upprepade vad jag hade sagt. Jag trodde att jag skulle bli av med mitt jobb.

Min chef hade tidigare visat mig en jacka från när han var militär som visade att han hade dödat någon. Det var därför jag sa det jag sa. Han frågade mycket lugnt varför jag hade sagt så. Jag sa: "Kom ihåg, du sa att du hade dödat andra i kriget. I Bibeln står det: 'Du ska inte mörda.'"

Han frågade mig vilken kyrka jag gick till. Jag sa att jag brukade gå i katolska kyrkan men att jag inte hade varit där på sju år. Han berättade om krig och fientligheter i Gamla testamentet och gav mig sedan ett exemplar av Mormons bok. Jag var så glad att jag inte hade förlorat mitt jobb.

Han gav mig boken 1981, men jag läste den inte och öppnade den inte ens förrän efter två år. En söndag när mina vänner var bortresta hade jag tråkigt, så jag tog upp boken och gick till en järnvägsstation i närheten för att läsa. När jag läste den dagen kände jag motivationen att göra

gott, men det som verkligen berörde mig senare i min läsning var 3 Nephi 11. Jag läste om de nephiter som hade överlevt krig och tumult och hur Frälsaren Jesus Kristus sedan visade sig för dem.

Mitt land hade varit igenom ett eget krig i 15 år. Några av de människor jag hade växt upp med i min by hade gått ut i krig och kom inte tillbaka. Andra blev invaliderade för livet.

Så medan jag läste om nephiterna kändes det som om Frälsaren Jesus Kristus vände sig till mig när han sa: "Stå upp och kom hit till mig så att ni kan sticka era händer i min sida och så att ni även kan känna märkena efter spikarna i mina händer och i mina fötter, så att ni kan veta att jag är Israels Gud och hela jordens Gud, som har blivit dräpt för världens synder" (3 Ne. 11:14).

Det kändes som om han talade till mig personligen och bad mig komma till honom. Det slog mig att jag kunde klara det här. Det förändrade allt.

HUR JAG FICK MITT VITNESBÖRD

Det tog mig flera månader att få mod nog att besöka kyrkan. Jag visste var kyrkan var, men det fanns inga missionärer i vår lilla gren. I februari 1984 gick jag in i Kwekwe möteshus. Jag ville gå ut igen. Jag var inte säker på att jag hörde hemma där och satt längst bak, redo att ta till flykten. Efter den inledande delen av mötet bar grens-presidenten Mike Allen sitt vittnesbörd om Frälsaren Jesus Kristus och Mormons bok. Jag kände mig mer hemma. Nästa person bar också sitt vittnesbörd om Frälsaren och Mormons bok, likaså den tredje. Jag var som i ett lyckorus. Jag vågade inte gå fram till talarstolen så jag ställde mig upp där jag var och sa: "Jag älskar Jesus. Jag läser Mormons bok." Och så satte jag mig ner. Det var början på mitt vittnesbörd.

De där vittnesbörden var Herrens sätt att nå fram till mig eftersom de fick mig att känna mig

Jag har lärt mig att det är en process att bli en lärjunge, och vi behöver fortsätta sträva framåt.

hemma. Jag kände att de här mänskorna var mina bröder och systrar. Under dagarna som följde bad jag för dem och för att jag skulle bli accepterad. Jag träffade medlemmar där som var så vänliga och som hjälpte mig.

Mycket hände den där dagen när jag gick in i kyrkan. Jag undrar vad som hade hänt om de där medlemmarna inte hade burit sina vittnesbörd. Man vet aldrig om det finns någon som har det svårt. När du ställer dig upp och säger vad du känner så kanske det är precis vad någon behöver höra.

Bär ditt vittnesbörd ofta. När du gör det stärker du dig själv och andra omkring dig. Stå för det du vet. När du följer råden i Mormons bok kommer du närmare Frälsaren.

HÅLL DIG NÄRA FRÄLSAREN

Tiden jag tillbringade vid Loreto Roman Catholic Mission förde in mig på vägen mot att bli en lärjunge till Frälsaren Jesus Kristus. Sedan dess har jag lärt mig att det är en process att bli en lärjunge, och vi behöver fortsätta sträva framåt oavsett våra svagheter och begränsningar. När vi tar till oss uppmaningen "var alltså fullkomliga, så som er himmelske Far är fullkomlig" (Matt. 5:48) så framåtskrider vi mot evigt liv "rad på rad, bud på bud" (se L&F 98:12).

Vi vet att vägen inte är lätt, och vi får uppleva en del svårigheter och sorger under tiden, men det enda sättet för oss att kunna känna frid är genom att se till Herren.

Jesu Kristi försoning betyder allt för mig. Jag vet att Frälsaren vill nå oss. Vi behöver titta upp, följa honom och vända oss utåt och lyfta andra, så som han vänder sig till oss och upplyfter oss. ■

Vad säger man när ens vänner inte tror på att sådant som den första synen kan hända?

”Genom personlig uppenbarelse kan du få ett eget vittnesbörd om att Mormons bok är Guds ord, att Joseph Smith är en profet, och att det här är Herrens kyrka. Oavsett vad andra kanske säger eller gör kan ingen ta ifrån dig det vittnesbörd som burits till ditt hjärta och förstånd angående vad som är sant.”

Russell M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 95.

Utveckla tro

När det gäller andliga frågor är det inte bara logik vi behöver. Vi behöver också ha tro till

att veta att den första synen faktiskt inträffade. Vi kan utveckla den tron genom att be till vår himmelske Fader och lyssna på Anden.

Julia B., 17 år, Kalifornien, USA

Studera Bibeln

Uppmana dina vänner att studera Bibeln. Om de tror på att det är Guds ord så borde de tro på att Gud talar till oss i dag genom syner, som den första synen, eftersom han gjorde samma sak med Adam, Mose, Jesaja och andra profeter på många olika sätt.

Äldste Muanda, 22 år, Kenyamissionen Nairobi

Be till Gud

Det faktum att avfallet varade i hundratals år betyder inte att Gud har slutat med sina syner. Vi

behöver ha ett ödmjukt hjärta och be till Gud med verkligt uppsåt och ett uppriktigt hjärta, som Joseph Smith gjorde.

Jeremi E., 19 år, Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo

Tro på Gud

Jag skulle fråga mina vänner: "Tror du på Gud? Tror du på att han skapade allting? Tror du på att han visade sig för profeter i gamla tider? Och om du gör det, varför tror du då att det inte är möjligt nu? Det är möjligt."

Sarah M., 16 år, Utah, USA

Bär ditt vittnesbörd

Jag vittnar för mina vänner om att vår himmelske Fader uppenbarar saker för sina barn när de uppriktigt ber till honom om att få veta sanningen. Joseph Smith hade en önskan att få veta sanningen, och han handlade efter sin tro. Du kan också få en underbar upplevelse om du ber till din himmelske Fader av hela ditt hjärta.

Mara C., 20 år, Lima, Peru

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas. Publicerade svar är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte att vara officiella tillkännagivanden om kyrkans lära.

Vad anser du?

"Jag har svårt att komma överens med mina föräldrar. Hur kan jag förbättra vår relation?"

Skicka ditt svar och, om du så önskar, ett foto med hög upplösning, före den 15 maj 2020, till liahona.ChurchofJesusChrist.org (klicka på "Submit an Article or Feedback"). Eller mejla ditt svar till liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Hur översatte Joseph Smith Mormons bok?

Innan Moroni, den siste profeten i Mormons bok, grävde ner guldplåtarna skrev han på bokens titelblad att boken skulle översättas "genom Guds gåva och kraft". Det här är fortfarande den bästa beskrivningen av hur Mormons bok översattes.

Joseph Smith dikterade orden i översättningen för skrivare, oftast Oliver Cowdery. Eftersom Joseph översatte ett helt okänt språk behövde han lita till Herren. Ett sätt Herren hjälpte honom på var att ge honom fysiska redskap som skulle vara till hjälp i översättningsarbetet. Vittnen sa att Joseph tittade in i redskapen och att orden visade sig för honom på engelska. Översättningsredskapen bestod av "uttydarna" eller "urim och tummim" – två genomskinliga stenar fastsatta i en metallbåge, så att Joseph kunde se genom dem. De hade getts till Joseph tillsammans med plåtarna. Ett annat redskap som Joseph använde var en "siarsten" som han tittade in i, ofta genom att lägga den i en hatt. Joseph hade hittat siarstenen tidigare och använt den till att hitta gömda eller förlorade saker. Han använde både uttydarna och siarstenen när han översatte, och litade alltid till inspirationen från himlen.

Översättningen av Mormons bok var verkligen mirakulös och gjordes "genom Guds gåva och kraft".

För mer information om översättningen av Mormons bok, se "Översättningen av Mormons bok" på topics.ChurchofJesusChrist.org eller under Ämnen i appen Evangeliebiblioteket.

Fyra bilder från **PÅSKVECKAN**

Törnekronan

**Se Matteus 27:29; Markus 15:17;
Johannes 19:2.**

De romerska soldaterna satte en törnekrona på Frälsaren. "Den grymma handlingen var kanske ett missriktat försök att härma placerandet av lagerkransen på en härskares huvud. ... Detta var slående med tanke på att törnen symboliserade Guds misshag då han förbannade marken för Adams skull, så att den hädanefter skulle frambringa törnen. Men genom att bära kronan förvandlade Jesus törnena till en symbol för hans härlighet" (se president James E. Faust, generalkonferensen i april 1991).

ILLUSTRATION AV TÖRNEKRONA, DILLEEN MARSH

**"Mitt rike är inte av
den här världen"**
(Joh. 18:36).

Purpurfärgad mantel

Se Matteus 27:28; Markus 15:17; Johannes 19:2.

Purpur var en kunglig färg, och soldaterna lade hånfullt en sådan mantel på Jesus Kristus eftersom han hävdade att han var judarnas kung. Men i själva verket är han förstås mycket mer än så. Han är "kungarnas Kung och herrarnas Herre" (1 Tim. 6:15; Upp. 19:16).

**"Blod kommer ur
varje por, så stor ska
hans ångest vara"**
(Mosiah 3:7).

KRISTUS OCH PILATUS, AV MARCUS VINCENT, MED TILLSTÅND AV KYRKANS HISTORISKA MUSEUM

Olivpressen

Se Matteus 26:36; Markus 14:32; Lukas 22:39–40; Johannes 18:1.

”Det är en gripande symbolik att 'blod [kom] ur varje por' [Mosiah 3:7] när Jesus led i Getsemane, platsen för olivpressen. För att framställa olivolja på Frälsarens tid krossades oliverna först genom att man rullade en stor sten över dem. De mosade oliverna lades i mjuka, löst vävda korgar som staplades på varandra. Deras vikt pressade ut den första och finaste oljan. Sedan ökade man tyngden genom att lägga en stor balk över de staplade korgarna och fick på så sätt ut mer olja. Till slut, för att få ut de allra sista dropparna, lade man tunga stenar i ena änden på balken för att få fram det maximala krossande trycket. Och ja, oljan är blodröd när den kommer ut” (äldste D. Todd Christofferson, generalkonferensen i oktober 2016).

Den tomma graven

Se Matteus 28:1–8; Johannes 20:1–18.

”Den tomma graven gav denna första påskmorgon svaret på Jobs fråga: 'Kan en människa som en gång dött få liv igen?' [Job 14:14]. Till alla som hör min röst förkunnar jag: En människa får liv igen som en gång dött. Vi vet det, för vi har ljuset från uppenbarade sanningar” (se president Thomas S. Monson, ”Han har uppstått!” generalkonferensen i april 2010).

**”Han är inte här,
han har uppstått”
(Luk. 24:6).**

VILKET SYFTE HAR DU?

*Som unga vuxna har vi
alla en roll att spela i den
pågående återställelsen.
Hur deltar du?*

42

UNGDOMAR

**DITT VITNESBÖRD
OM DEN FÖRSTA
SYNEN**

52, 62

PÅSKEN

FYRA BILDER

64

FÖR BARN

**LÄS
BERÄTTELSEN OM
ÅTERSTÄLLELSEN.**

V4

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

Vännern

Jesus Kristus lever
och återställde sin
KYRKA!

Russell M.
Nelson

Hjälpa till med ÅTERSTÄLLELSEN

Å r 1820 uppenbarade vår himmelske Fader och Jesus Kristus sig för Joseph Smith. Vår himmelske Fader sa: "Denne är min älskade Son. Hör honom!" Återställelsen av evangeliet började den dagen för 200 år sedan. Den fortsätter i dag!

En dag kommer Jesus Kristus tillbaka till jorden igen. Här är fyra sätt du kan hjälpa till med återställelsen och förbereda dig för tiden när Jesus kommer tillbaka:

- Bygg upp din tro på Jesus Kristus.
- Ta reda på din släkt och hjälp till att utföra tempelarbete för dem.
- Förbered dig för att besöka templet.
- Hjälp andra att lära sig om Jesus Kristus och hans kyrka.

När du gör allt det här hjälper du till att förbereda världen för den underbara dag när Jesus kommer tillbaka! ●

President Nelson har sagt att barn kan hjälpa till med återställelsen. Vad kan du göra för att hjälpa till?

Anpassad från "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), HopeOfIsrael.ChurchOfJesusChrist.org.

Kunskap om återställelsen

Missionärerna undervisar den här familjen om hur Jesus Kristus evangelium återställdes.
Hitta sakerna här nedanför som representerar olika delar av återställelsen.

ILLUSTRATIONER CARLES MARTI

Visdomsordet

sakramentet

missionsarbete

skrifterna

den Helige
Andens gåva

tempel

släktforskning

kyrkan

prästadömet

Vänd sida för att lära dig mer om återställelsen!

Jesus Kristus kyrka har återställts!

Innan vi kom till jorden levde vi tillsammans med våra himmelska föräldrar. De älskade oss! Vår himmelske Fader hade en underbar plan för oss. Vi skulle komma till jorden och få en kropp och lära oss saker och växa. Sedan skulle vi komma tillbaka och leva i vårt himmelska hem. Men vi kunde inte göra det på egen hand. Vi behövde hjälp.

Vår himmelske Fader valde vår äldsta bror, Jesus Kristus, som skulle komma till jorden och hjälpa oss. Jesus visade oss hur man älskar andra och följer vår himmelske Faders bud. Han valde apostlar som skulle leda hans kyrka.

Sedan led Jesus för oss i Getsemane trädgård. Han kände all vår smärta och sorg. Han dog för oss på korset. Tack vare det kan vi vända oss till honom när vi är sårade eller ledsna eller behöver hjälp. Vi kan omvända oss när vi har gjort något som är fel.

På tredje dagen efter att Jesus hade dött uppstod han. Jesus levde igen! Tack vare det kommer vi också att uppstå. Vi kan leva i himlen igen efter att vi har dött.

Efter Jesus uppståndelse besökte han lärjungarna i Jerusalem och i Amerika.

Han bad sina apostlar att fortsätta undervisa folket om hans evangelium.

Många som hörde apostlarna döptes och blev medlemmar i kyrkan.

Efter att apostlarna hade dött började folket glömma några viktiga delar av Jesus evangelium. De slutade tro på att vår himmelske Fader alltid skulle inspirera sina barn på jorden. De glömde att alla på jorden skulle få en chans att döpas. De slutade tro på att profeter och apostlar alltid skulle leda kyrkan.

Många år gick. Till slut var det dags att föra tillbaka det som fattades i Jesus evangelium. Det var dags att återställa hans kyrka! Vår himmelske Fader behövde någon som var profet och förde tillbaka kyrkan till jorden. Han valde en pojke som hette Joseph Smith.

En dag läste Joseph i Bibeln. I Jakobs brev 1:5 stod det att vår himmelske Fader svarar på våra frågor om vi ber till honom i tro. Joseph hade en fråga! Han visste att det fanns många kyrkor som undervisade om Jesus. Men han ville veta om det fanns någon som var som Jesus kyrka i Nya testamentet.

En vacker vårdag runt påsken gick Joseph ut i en skog nära sitt hem. Han knäböjde och började be. Då fick Joseph en mörk känsla inom sig. Satan försökte få honom att låta bli att be. Men Joseph fortsatte be av all sin kraft.

Då kom ett vackert ljussken ner. Joseph såg vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Det här kallas för den första synen. De sa att Jesus kyrka inte fanns på jorden. Men den skulle komma snart. Återställelsen hade börjat

Vår himmelske Fader sände änglar som återställde viktiga delar av evangeliet. Ängeln Moroni gav Joseph guldplåtarna så att vi kunde få Mormons bok som undervisar oss om Jesus Kristus.

Johannes Döparen förde tillbaka aronska prästadömet så att vi kan döpas. Petrus, Jakob och Johannes förde tillbaka melkisedekska prästadömet så att vi kan ta emot den Helige Anden och få välsignelser när vi är sjuka.

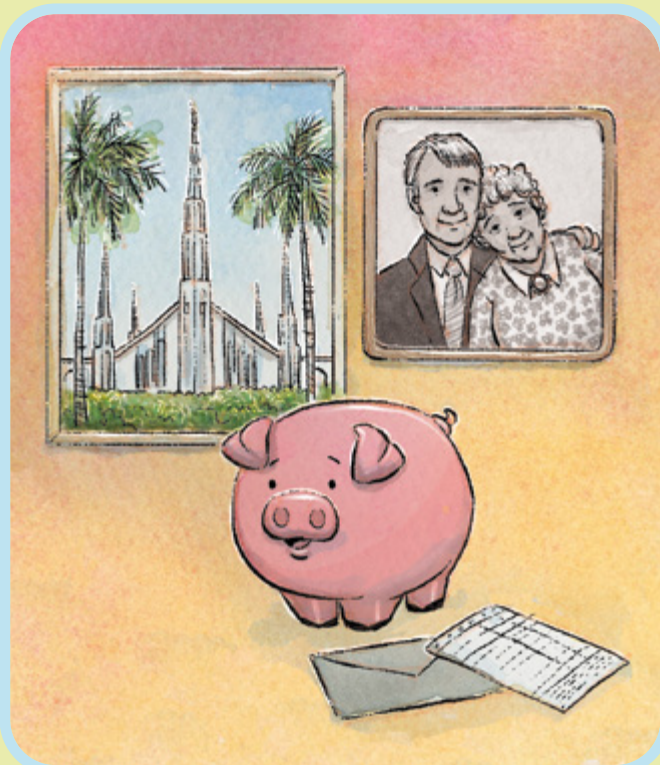

Elia kom så att vi kunde beseglas som familjer i templet.

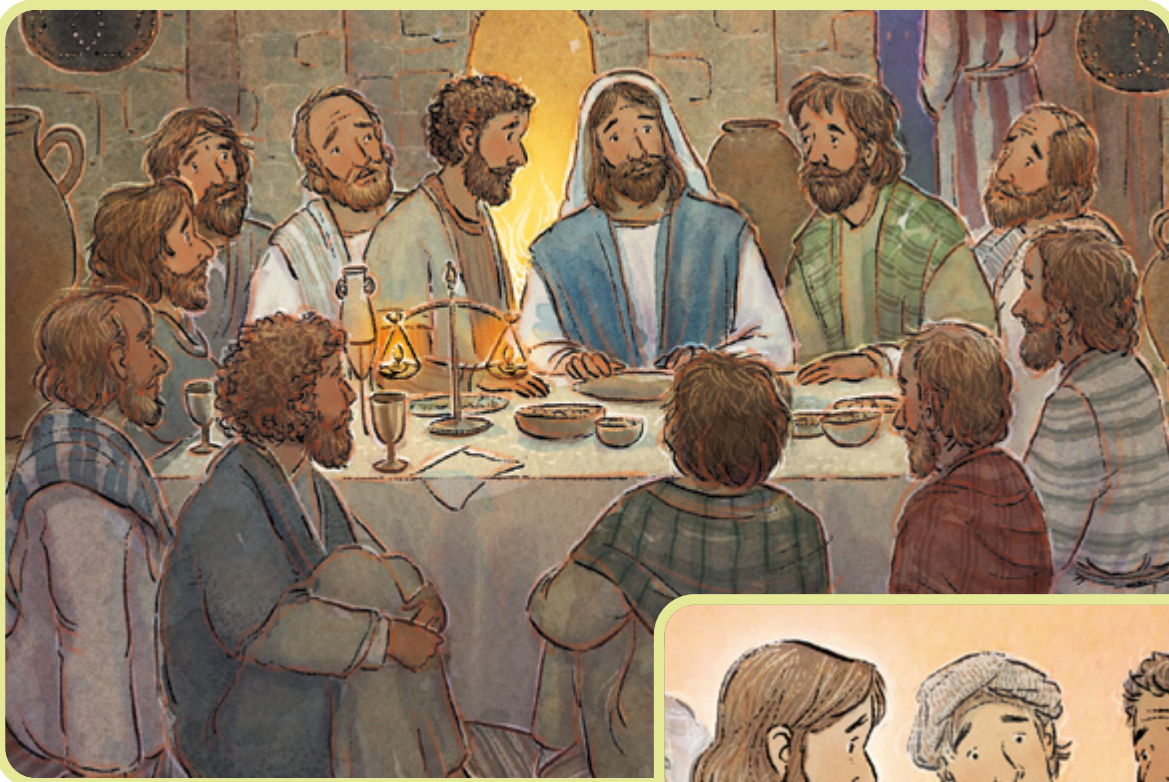

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga organiserades. Det betyder att Jesus kyrka är tillbaka på jorden! Allt det här är en del av återställelsen.

Återställelsen av evangeliet håller fortfarande på i dag. Profeter, apostlar, missionärer och medlemmar sprider den goda nyheten om Jesus Kristus över hela världen. Tempel byggs i många länder så att människor kan beseglas som eviga familjer. Och kyrkan hjälper människor på platser där det finns hungersnöd eller där det händer katastrofer.

Alla kan göra något för att hjälpa till med återställelsen. Du kan hjälpa till genom att lära dig om din släkthistoria och utföra tempeldop. Du kan ge tionde som används till att bygga kyrkor och tempel. Du kan ge fasteoffer som hjälper behövande människor. Du kan berätta för andra om Jesus Kristus.

Jesus gav oss sin kyrka för att hjälpa oss återvända till vårt himmelska hem. Vi kan ta sakramentet och alltid minnas vad han har gjort för oss. Vi kan visa kärlek till andra, som han gjorde. Vi kan hjälpa alla att lära sig om hans evangelium! ●

Hitta dem!

Tack vare återställelsen kan människor över hela världen få veta om Jesus Kristus evangelium! Hur många exemplar av Mormons bok kan du hitta? Hur många landsflaggor kan du hitta? Extra utmaning: Känner du igen några av flaggorna?

Min himmelske Fader hör mig

Min himmelske Fader hör mig
Han hör mig

melske mina böner

de Joseph Smiths bön.
n också!

ILLUSTRATION APRYL STOTT

En kyrka för Zulma

Kanske fanns det mer som Gud ville att Zulma skulle få veta.

Lucy Stevenson

Kyrkans tidningar
(Baserad på en sann berättelse)

*”Sök, och ni ska finna”
(3 Nephi 14:7).*

Zulma satt på en av bänkarna i kyrkan och slätade ut kjolen i sin skoluniform. Färgat ljus lyste in genom fönstren med glasmålningar och det stod ett kors längst fram i kyrkan. Zulma gick i en kyrkskola, så hon var med på gudstjänster två gånger om dagen med de andra eleverna. Zulma tyckte om sin kyrka.

Hon älskade Jesus och älskade att lära sig om honom.

Hon satt tyst när prästen började prata. Men i dag var det något som kändes annorlunda. Plötsligt kom en ny tanke till hennes sinne och hjärta: *Det finns mer sanning där ute.*

Zulma rynkade på ögonbrynen. Mer sanning? Vad betydde det?

Tanken kom igen. Det finns mer sanning.

Zulma blundade och fokuserade på det hon kände. Hon hade lärt sig mycket som var bra i kyrkan. Men nu undrade hon om något fattades. Kanske fanns det mer som Gud ville att hon skulle veta. Men hur kunde hon hitta det?

Lite senare pratade hon med sin storebror Alberto om sina tankar.

”Tror du att det finns mer sanning där ute?” frågade Alberto.

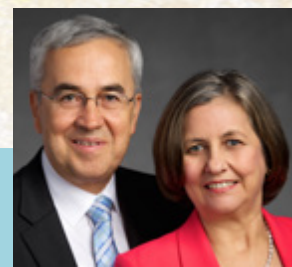
Zulma nickade. ”Jag vill lära mig om andra kyrkor”, sa hon.

”Okej”, svarade Alberto. ”Jag följer med dig!”

I flera år besökte Zulma och Alberto olika kyrkor. En gång efter en gudstjänst sa Alberto: ”Den kyrkan lär ut mycket som är bra.”

Zulma höll med, men de kände ändå att det var något som fattades, så de fortsatte leta.

En dag sprang Alberto uppför trappstegen till deras hus. ”Jag har hittat kyrkan

Här är Zulma som liten flicka. Till höger är ett foto av henne i dag med sin man, äldste Walter F. González i de sjuttios kvorum.

som vi har letat efter!” sa han. Han gav Zulma en stor kram.

Zulmas ögon spärrades upp. ”Var? Hur?”

”Min vän träffade ett par missionärer från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga”, sa Alberto. ”Jag lyssnade på dem och jag tror på det de undervisade om!”

Zulma och Alberto var så glada att de dansade runt i hela huset. Men sedan fick Zulma dåliga nyheter. Mamma ville inte att hon skulle träffa missionärerna. ”Du är bara 12 år”, sa mamma. ”Du är för ung.”

Eftersom Alberto var äldre fick han fortsätta träffa missionärerna. Några veckor senare döptes han.

Zulma frågade mamma om och om igen om hon kunde få undervisning av missionärerna. Till slut sa mamma ja.

När missionärerna undervisade Zulma hade hon en varm känsla inom sig. En av missionärerna hade svårt att prata spanska, men det gjorde inget. Det som betydde något var att det kändes så bra. När hon fick höra om Joseph Smith och Mormons bok visste hon att hon hade hittat det som hon letade efter!

Zulma ville döpas. Men vad skulle mamma säga? Zulma blev så glad när mamma sa ja! Dagen när Zulma skulle döpas klädde hon sig helt i vitt. Hon visste att Gud älskade henne. Hon visste att han kände henne. Och hon visste att han hade hjälpt henne hitta hans återställda kyrka! ●

Den första synen

Vördnadsfullt ♩ = 68

Text och musik: Nathan Howe

D G D G

D A G A

1. Jo - seph vil - le frå - ga om vad han skul - le tro, och
2. För att be i still - het gick han till sko - gens lund. Han
3. Ef - ter det - ta un - der kom upp - en - bar - el - se som

F C B \flat A

när han läs - te Bi - beln så fick hans hjär - ta ro. Han
bad av he - la hjär - tat i den - na hel - ga stund. Gud
åt - er - ställ - de allt ge - nom världens Fräl - sa - re. Ja,

D Em E A

fann i Ja - kobs brev en upp - ma - ning att be. Då
Fa - dern och hans Son kom ner från him - me - len, be -
him - len öpp - na - des. Han tal - ar äv - en nu och

© 2020 by Nathan Howe. All rights reserved.

Sången får kopieras för tillfällig, icke kommersiell användning i kyrkan eller hemmet.

Denna text måste finnas med på varje kopia.

G Em F#m Bm Em7 A7 D

viss - te han att Fa - dern kun - de hjäl - pa ho - nom att se.
 sva - ra - de hans frå - ga och gav vär - den ljus - et i - gen. Hans bön i
 kal - lar en pro - fet som led - er oss till - ba - ka till Gud.

D Em F#m Em Bm

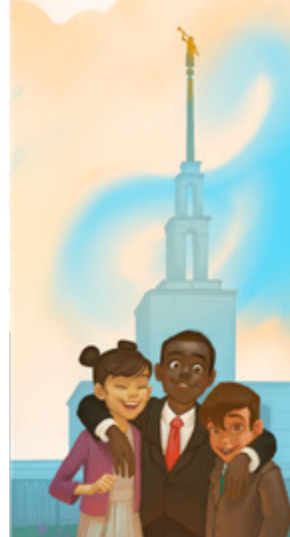
tro _____ fick svar från him - len. _____ Gud Fa - dern och hans Son sa hans

A D G A D G

namn. _____ Jag ber i tro. _____ Min Fa - der svar - ar _____ och

Em A D G D

hör min bön, som hans.

Hej
från den
heliga
lunden!

Hej! Vi
heter Margo
och Paolo.

När Joseph Smith var 14 bodde han i en timmerstuga i staten New York i USA. Han hade fem bröder och tre systrar. Han lydde sina föräldrar och var snäll mot andra. Han läste Bibeln tillsammans med sin familj, men alla gick inte i samma kyrka.

2

Joseph arbetade hårt. Han hjälpte till att hugga ner träd så att familjen kunde plantera säd. Han hjälpte också familjen att samla sav från lönnträden som de gjorde socker av.

För att fira återställelsen besöker vi den här månaden platsen där den första synen inträffade för 200 år sedan!

3

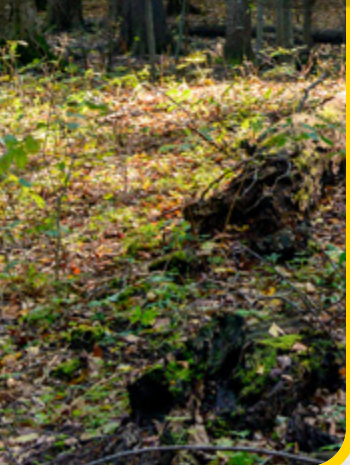
Joseph ville hitta en kyrka som den i Bibeln. En dag gick han till en skogslund och bad. Vår himmelske Fader och Jesus visade sig för honom. De sa att hans synder var förlåtna. De sa också att han inte skulle gå med i någon av kyrkorna. Snart skulle Jesus kyrka återställas!

4

Många retade Joseph på grund av det han hade sett. De sa att han hittade på alltihop. Men Joseph fortsatte att säga sanningen. Han sa: "Jag visste det, och jag visste att Gud visste det och jag kunde inte förneka det" (JS-H 1:25).

5

I dag kan alla besöka området där Joseph bad. Det är vackert och mycket fridfullt där.

De här barnen bor där Joseph Smith växte upp!

Jag vet att den heliga lunden är en speciell plats, för Joseph Smith bad och såg vår himmelske Fader och Jesus där.

**Piper D., 5 år,
New York, USA**

Jag är tacksam för att vi bor nära Joseph Smiths hem. Jag tycker om att gå till Grandins tryckeri där tryckpressen står. Det är roligt att se var de band in de första exemplaren av Mormons bok.

**Roscoe B., 9 år,
New York, USA**

Tack för att du utforskade den heliga lunden med oss. Vi ses nästa gång!

Alonsos eviga familj

Marissa Widdison

Kyrkans tidningar

(Baserad på en sann berättelse)

"Templet är en helig plats ... [och] där beseglas vi för evig tid" (Barnens sångbok, s. 99).

Påskan är ett bra tillfälle att tänka på Jesus och hans uppståndelse", sa syster Rojas. Hon höll upp en bild av Jesus. "Tack vare honom kan människorna som har dött få leva igen."

Alonso tittade upp när hans primärlärare sa det. *Betyder det att jag kan träffa mina föräldrar igen?* undrade Alonso.

Mamá hade dött för flera år sedan. Alonso kom inte ihåg henne så bra, men han tyckte om att titta på bilder av henne. Sedan dog papá också.

Nu bodde Alonso med abuela [mor-mor]. Hon hade lärt honom saker om sin kyrka, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Han skulle döpas och konfirmeras nästa år, när han var tillräckligt gammal.

Sedan höll syster Rojas upp en bild av en vit byggnad. "En annan underbar gåva från Jesus är templet. Det här är ett av templet här i Chile."

Alonso titta på guldstatyn högst upp på byggnaden. Den var så fin! Han undrade vad som hände där inne.

"Får jag vara med mamma och pappa igen?"

”I templen beseglas familjer till varandra för evigheten”, sa syster Rojas. ”I det här templet i Santiago beseglades jag till mina föräldrar när vi hade gått med i kyrkan. Eftersom vi är beseglade kan jag vara med dem efter det här livet också.”

Alonso blev glad när han hörde det. ”Kan jag beseglas till mina föräldrar?” frågade han. ”Fastän de redan är döda?”

Syster Rojas nickade. ”Ja! Det är en av anledningarna till att templen är så viktiga. De välsignar alla våra släktingar, även de som har dött.”

Alonso fortsatte att tänka på tempel under resten av dagen. Han bad abuela att berätta mer. Hon berättade om de vita kläderna som man har inne i templet och de vackra tavlorna på väggarna.

”Det bästa av allt är att du kan beseglas till dina föräldrar där”, sa abuela. ”Vi ber två personer från församlingen att vara med i deras ställe under beseglingen.”

”Kan vi åka dit i morgon?” frågade Alonso. ”Jag vill vara med mamá och papá för evigt!”

Abuela log. ”Jag är glad att du vill åka dit”, sa hon. Men det närmaste templet ligger i Concepción. Vi har inte råd med bussbiljetterna.”

”Jag hjälper till att spara till resan!” sa Alonso.

Från och med då, när Alonso hittade ett mynt på gatan eller fick möjlighet att tjäna lite pengar, betalade han tionde och sedan lade han till resten i deras tempelfond.

Efter att ha sparat i flera månader hade Alonso och abuela slutligen tillräckligt med pengar för att kunna resa till templet. De bad broder och syster Silva att följa med dem. På resdagen fick de åka länge med bussen till staden Concepción. Det var nästan solnedgång när Alonso fick syn på något guldigt långt borta.

”Jag kan se ängeln Moroni!” sa Alonso och pekade på statyn högst upp på templets blå kupolformade tak.

På natten sov de i en lägenhet bredvid templet. Morgonen därpå gick Alonso in i templet för första gången. Han såg en stor tavla av Jesus där inne. Han och abuela tog på sig vita kläder. Han kände sig glad och lugn.

När det var dags för beseglingen gick Alonso in i ett vackert rum med speglar på väggarna. En tempeltjänare visade Alonso, abuela och paret Silva hur man knäböjer runt ett speciellt bord som kallas altare. Det var täckt av mjukt tyg.

Broder och syster Silva var där för Alonsos mamma och pappa. Abuela var där för hans syster som dog innan Alonso föddes.

Alonso blundade och föreställde sig hur hela familjen var tillsammans.

Jag kan knappt vänta tills jag får träffa dem igen, tänkte Alonso. Jag är så tacksam för att familjer kan vara tillsammans för evigt. ●

Syster Joy D. Jones
Primärs generalpresident

Templet och DU

ILLUSTRATION JARED MATTHEWS

Innan kyrkan återställdes trodde människorna att om någon i deras familj dog utan att ha blivit döpt så skulle de aldrig få se honom eller henne igen. Men tack vare återställelsen kan vi döpas för dem i templet. Vi kan beseglas för evigheten!

Liksom Joseph Smith har också du blivit utvald av din himmelske Fader till att utföra viktigt arbete i ditt liv. En del av det arbetet kan du göra i templet. Du kan samla namnen på dina förfäder som inte döptes när de levde på jorden. Sedan, när du har fått en tempelrekommendation, kan du besöka templet och döpas för dem.

När du gör det arbetet, be då till din himmelske Fader att han vägleder dig. Dina förfäder kan också hjälpa dig. Vilken viktig och helig välsignelse det blir för dig och för dem!

Några av er kanske inte kan utföra arbete i templet nu, men en dag kan ni det. Kom alltid ihåg att du är ett Guds barn. Han älskar dig på ett fullkomligt sätt.

Lyssna på den Helige Andens maningar och förbered dig för att besöka templet en dag. När du gör det hjälper du till att skapa ett underbart liv för dig själv och för dina förfäder och för din nuvarande och framtida familj. När du utför Herrens arbete så hjälper han dig. Du är en av hans mest trofasta andar. ●

Du är ett älskat barn till Gud. Han känner dig och älskar dig.
Gud kände Joseph. Detsamma gäller dig. Gud känner dig.

Äldste Dale G. Renlund i de tolv apostlarnas kворum
Anpassat från "Återställsens välsignelse för dig", *Liahona*, feb. 2020, s. 52.

Kära föräldrar!

Tidigt på våren 1820 bad Joseph Smith och såg vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Den här tidningen tar upp den speciella tiden. Här är några sidor att hålla utkik efter:

- En bildberättelse förklarar hur den återställda kyrkan är en del av Guds plan (s. V4–10).
- President Nelson berättar hur vi kan hjälpa till med återställelsen (s. V2).
- En ny sång undervisar om den första synen (s. V16–17).
- En berättelse återger hur återställelsen kan välsigna våra familjer (s. V20–21).

Visst är det underbart att vi kan tillhöra Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga! Låt oss sprida den goda nyheten om Jesus och hans kyrka till världen!

Glad påsk,
Vännen

HUR DU SKICKAR IN DITT BARN'S KONSTVERK ELLER UPPLEVELSE TILL LIAHONA

Gå till liahona.ChurchofJesusChrist.org och klicka på "Submit an Article or Feedback". Eller skicka det via e-post till liahona@ChurchofJesusChrist.org tillsammans med barnets namn, ålder, hemort och följande godkännande: "Jag, [ange ditt namn], ger mitt godkännande till Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga att använda mitt barns bidrag i kyrkans tidningar, på kyrkans webbplatser och sociala medier, samt eventuellt i annat material från kyrkan." Vi ser fram emot att höra från dig!

**Hitta Liahonan som
är gömd i tidningen!**

INNEHÅLL

- V2** Från första presidentskapet: Hjälpa till med återställelsen
- V4** Jesus Kristus kyrka har återställts!
- V11** Roliga sidan: Hitta dem!
- V12** Färgläggningssidan
- V14** En kyrka för Zulma
- V16** Sång: Den första synen
- V18** Hej från den heliga lunden!
- V20** Alonsos eviga familj
- V22** Templet och du
- V23** Bra idé

Vänskap med Kristus

Äldste Erich W. Kopischke, Tyskland

Andre rådgivare i presidentskapet för området Europa

Strax innan Frälsaren fullgjorde sin jordiska verksamhet träffade han sina apostlar. Han visste att han snart skulle fullborda sin största gåva till hela mänskligheten. Han visste att det innefattade lidandet i Getsemane och den grymma döden på korset. Han visste också att efter hans lidande, död och uppståndelse måste hans lärjungar föra hans mission vidare. Han visste att det inte bara räckte med att han gav oss försoningens dyrbara gåva, utan att det var lika viktigt att mänskligheten tog emot den. Därför fokuserade hans undervisning ofta på hur vi, som hans lärjungar, kan få ut mest av denna gåva.

En sak Frälsaren poängterade var vikten av att hålla sig nära honom. Han sa: "Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt. Utan mig kan ni ingenting göra."¹

Han klagade sedan hur vi kan hålla oss nära honom genom att betona följande: "Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill, och ni ska få det. ... Detta har jag sagt er för att min glädje ska vara i er och för att er glädje ska bli fullkomlig. Detta är mitt bud: att ni ska älska varandra så som jag har älskat er. Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner. Ni är mina vänner, om ni gör vad jag befäller er."²

Kristus gav oss en enkel formel för hur vi kan få tillgång till välsignelserna av hans försoning i våra dagliga liv

och åtnjuta hans hjälp och vänskap genom att helt enkelt göra tre saker: Tro på honom och hans ord, älska varandra och hålla hans bud.

I dag vill jag betona den första punkten: tro på honom och hans ord. När vi ställs inför personliga utmaningar i livet och det blir svårt, tror vi då verkligen på honom? Tror vi att hans lärdomar gäller oss på ett mycket personligt sätt? Han sa: "Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig."³ Jesaja gav oss denna trösterika tanke: "Herren Gud ska torka tårarna från alla ansikten."⁴

Joseph M. Scriven (1819–1896) var 25 år gammal, förälskad och skulle gifta sig. Dagen innan bröllopet drunknade hans fästmö i en tragisk olycka. Med brustet hjärta avseglade Joseph från sitt hemland för att påbörja ett nytt liv i Kanada. När han arbetade som lärare där blev han förälskad igen och förlovade sig med Eliza Roche, en släkting till en av hans elever.

Josephs förhoppningar och drömmar krossades igen när Eliza blev sjuk och dog innan bröllopet. Även om vi bara kan försöka föreställa oss den här unge mannens inre kval visar historien oss att hans tro på Gud stärkte honom.

Han gifte sig aldrig utan ägnade resten av sitt liv åt att ge all sin tid, alla sina pengar och till och med kläderna han bar för att hjälpa de mindre lyckligt lottade. Han hängav sitt liv åt att sprida kristuslik kärlek och medkänsla vart han än begav sig.

Äldste
Erich W. Kopischke

Ungefär vid samma tid som när Eliza dog fick Joseph meddelande från Irland om att hans mor var sjuk. Han kunde inte vara hos henne så han skrev ett tröstande brev till henne och bifogade en av sina dikter, med titeln *Tänk, en sådan vän som Jesus* (sv. översättning v. 1–3 Erik Nyström, v. 4 Jennifer Usterud).

Tänk, en sådan vän som Jesus (Melodi: Israel, nu Gud dig kallar)

*Tänk, en sådan vän som Jesus,
vilken brudgum, rik och skön!
Tänk, vad förmån att få bära all-
ting fram till Gud i bön!
Ack, hur ofta vi oss sarga, möda,
sträva utan lön,
blott för att vi icke bära allting fram
till Gud i bön.*

*Är du svag och sorgbetungad,
fruktar du för syndens lön?
Jesus än ju öppnar famnen, gå med
allt till Gud i bön!
Har av jordens falska löften du ock
gjort ett sorgligt rön?
Kärlek, tröst och hjälp du finner,
om du går till Gud i bön.*

*Om ock frestelser oss trycka,
mognade av syndens frön,
dock vi ej må fälla modet; bär det
fram till Gud i bön!
Ingen vän vi ha så trogen, ingen
annan hör vår bön.
Jesus känner all din svaghet,
gå med allt till Gud i bön!*

*Käre Frälsare, som lovat oss att
bära sorgens rön,
må vi alltid, Herre, komma med
vårt allt till dig i bön.
Snart i Faderns helga närhet finns
det ej behov av bön,
ty när vi har nått ditt rike blir din
härlighet vår lön.*

Jag ber att vi under den här påsken ska få veta på ett mycket personligt sätt att Jesus Kristus är vår vän som står redo att trösta, hjälpa och hela om vi bara tror på honom och på hans ord. ■

NOTES

1. Joh. 15:5.
2. Joh. 15:7, 11–14.
3. Joh. 14:1.
4. Jes. 25:8.

LOKALA NYHETER

Nu har det skett!

Terez Nilsson
lokalredaktör

36 år efter det att Gunilla bjöd hem missionärerna tog hon steget som hela familjen väntat på. Gunilla Björklund blev medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Gunilla och Hans Björklund

När Gunillas syster blivit medlem i kyrkan var deras äldste bror orolig. Han bad Gunilla åka hem till sin syster i Uddevalla under några dagar för att se så att allt stod rätt till. Gunilla tog på sig detta spaningsuppdrag, redo att rapportera varje missförhållande till sin bror. Gunilla tyckte att allt verkade bra med systemen och när missionärerna kom på besök lyssnade Gunilla och fick så goda känslor för budskapet att hon bad missionärerna skicka sina kollegor hem till Gunilla och maken Hans i Veberöd utanför Lund.

När missionärerna undervisade Hans och Gunilla Björklund var Hans helt redo att ta emot det återställda evangeliet. När Gunilla ville vänta bestämde sig Hans för att låta sig döpas på egen hand. Gunilla fick ta den tid hon behövde. Och det visade sig att Gunilla skulle behöva många år innan hon kände sig mogen för dopet. Periodvis gick Gunilla med Hans till kyrkan. Hon var mån om att barnen skulle döpas och sedan också barnbarnen. Med ett lugn som kanske inte annars var Gunillas största kännetecken vad gällde barnen, vinkade hon av en av sönerna på hans missionsuppdrag i New York-missionen Nord. Gunilla berättar att hon aldrig kände sig orolig, trots att sonen fick arbeta i områden som Harlem, Bronx och Manhattan.

En speciell dröm föregick Gunillas beslut att till sist bli medlem i kyrkan. Det var den gamle vännen och församlingsmedlemmen Hyacinth Anyanwu som en natt fick en intensiv dröm. Samma morgon ringde han till Hans och Gunilla och sa att han absolut behövde ha ett möte med Gunilla och att det var mycket viktigt. De träffades innan kyrkans möten samma söndag. De inledde sitt möte

Gunilla Björklund tillsammans med sonen Tobias före dopet

med en gemensam bön och till broder Anyanwu kom kunskapen att Herrens budskap till Gunilla var följande ord: VILL DU DÖPA DIG? Och Gunilla svarade: JA. Hon förstod att tiden var inne och att hon inte längre kunde skjuta upp sitt dop.

Datumen Gunilla satte upp för sitt dop och för sin konfirmation sammanföll med hennes och maken Hans 50-åriga bröllopsdag.

Dopet blev en andlig fest. Den stora familjen var samlad, liksom många vänner från Lunds församling och andra delar av Malmö stav. Dottern Emma höll tal och dopet förrättades av sonen Tobias. På sakramentsmötet dagen efter var det maken Hans som tillsammans med sonen Johan och andra fick lägga händerna på sin hustrus huvud och uppmana henne att ta emot den Helige Anden.

Följande ord kommer från talet som dottern Emma Grönwall höll på dopgudstjänsten:

Tänk att jag har fått äran att få stå här inför dig i dag och tala på ditt dop. Du anar inte hur stolt jag är över dig, att du lyssnade till uppmaningen

som sa till dig att det var dags att döpa dig, att du trots en del motgångar inför detta ståndaktigt har fullföljt undervisning och planering av ditt dop.

Jag kan lova dig att du inte kommer att ånga dig. Det är nu ditt liv tar sig till en annan nivå där ännu fler välsignelser väntar på att få delas ut till dig från vår himmelske Fader. Han vet om din fulla potential och har säkerligen hurrat från himmelen när du fattade ett beslut att göra det möjligt för dig att förenas med din himmelska familj igen. Dop är steg ett i denna process.

Vet du mamma, du har i denna stund gett mig och resten av familjen den största gåvan du kan ge oss: en möjlighet att bli en evig familj. Förstår du hur fint det är?

Familjen kan bestå för evigt. Du har nu gett oss möjligheten att beseglas i templet. ■

Avresande missionärer

Ida Magnusdotter Ganeteg från Pooles församling i Pooles stav i England har kallats på mission. Hon kommer att verka i Norgemissionen Oslo. Ida tillhörde tidigare Lunds församling.

Lydia Nilsson från Lunds församling har kallats på mission. Hon kommer att verka i Englandmissionen Manchester. Lydia är dotter till Michael och Terez (f. Höglund) Nilsson. ■

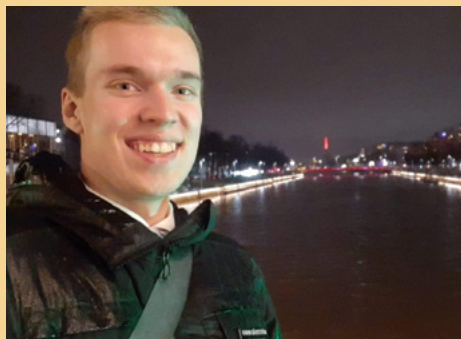

Hemvändande missionärer

Nicholas Wiklöf från Lunds församling har kommit hem från sin mission. Han har tjänat i Kanadamissionen Calgary. Nicholas är son till Thomas och Kirsti Wiklöf.

Oliver Bäckström från Malmö församling har kommit hem från sin mission. Han har tjänat i Finlandsmissionen Helsingfors. Oliver är son till David Bäckström och till Alexandra Bäckström. ■

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga i Sverige – digitala plattformar

jesukristikyrra.se
• Lektionsmaterial, generalkonferenser, budskap från ledare, mediabibliotek samt övriga resurser
• Lokala församlings- och stavsnyheter

facebook.com/JesuKristiKyrkaSverige
• Material från både mormonnewsroom.se och jesukristikyrra.se samt annat som kan intressera både medlemmar och andra följare

instagram.com/jesukristikyrra_sverige
• Positiva stärkande tankar

mormonnewsroom.se
• Officiell resurs för nyhetsmedia, opinionsledare och allmänhet
• Pressreleaser/officiella uttalanden
• Lokala och globala kampanjer
• Blogg

ComeuntoChrist.org/swe
• Missionsinriktad hemsida med frågor och svar om kyrkan och tron

Nationella rådet för informationstjänst och kommunikation
E-post: media@jesukristikyrra.se

Mitt missionskall

Abel Falck

Utby församling

När jag bestämde mig för att gå på mission visste jag två saker.

1. På grund av att min mamma är från Taiwan så fanns det en viss risk att jag skulle bli kallad till hennes hemland och behöva lära mig kinesiska för att sprida evangeliet.

2. Jag ville inte lära mig kinesiska för det var för svårt.

När man fyller i pappren och ger information om sig själv inför missionen fanns det två frågor jag skulle svara på. "Hur bra gjorde du ifrån dig i skolan?" och "Om du skulle lära dig ett nytt språk, hur bra tror du att det skulle gå för dig?" Jag svarade att jag var lite sämre än medelvärdet i skolan och att om jag skulle lära mig ett nytt språk så skulle jag misslyckas bedrövligt. Detta i hopp om att de skulle få inspiration att skicka mig till ett land där jag skulle slippa ansträngningen att lära mig ett nytt språk.

När väl mina papper var inskickade gick det knappt en kväll då jag inte bad: "Fader, jag ber dig att skicka mig till Sverige, Danmark, Norge eller en engelsktalande mission! Jag vill verkligen inte åka till Taiwan och jag vill inte åka någon annanstans där jag måste anstränga mig akademiskt och lära mig ett nytt språk!"

Till slut fick jag min kallelse. Jag öppnade den och läste "Broder Falck, du är härmed kallad att verka i Taiwanmissionen Taipei".

Trots mina försök att låta min vilja ske så hade Fadern en högre plan än den jag hoppades på. Nu efter min mission inser jag att min Fader kände mig bättre än vad jag själv gjorde. När jag tvivlade på mina egna förmågor visste Fadern att jag kunde klara av den mission jag var kallad till och han gav mig den hjälp jag behövde. ■

det för att han skulle flytta till Sverige. Han hade tackat ja till att ansvara för företaget Hästens ledningsgrupp. Då visste inte medlemmarna i Örebro att med honom skulle följa åtta personer – hustrun Hillary och barnen Asher, Caleb, Lila, Clarie, Eli, Samuel och Brynna. Familjen har under tiden i Sverige välsignats med ännu en pojke – Lukas. Att flytta till Sverige har blivit ett utmanande äventyr med många pluspoäng, men också en tid av saknad efter släkt och vänner och det där vardagliga som man skapar när livet rullar på.

Gregory och Hillary möttes då båda tjänade som missionärer i Maryland och Washington, D.C. Så här berättar de:

"Första gången jag talade med Hillary på telefon angående en missionärsuppgift visste jag att jag ville gifta mig med henne. Vi brevväxlande en del efter att jag avslutat min mission. När hon blev avlöst reste jag från Kalifornien till Idaho för att besöka henne och träffa hennes familj. Kort därefter gjorde hon samma resa till Kalifornien och då passade jag på att fria och hon svarade 'ja!' Vi gifte oss 1996 i templet i Manti i Utah."

"Det är jag som är vinnaren! 23 år med denna fantastiska och underbara man; min bästa vän och trognaste kärlek, den som skapar äventyr och glädje, mitt känslomässiga stöd och bollplank, den fantastiska renoverings-experten av allt 'trasigt'. Vi har spenderat hälften av våra liv tillsammans och jag är så tacksam. Jag ser glatt fram emot nästa hälft!"

Gregory, som är född 1972 i Sonoma i Kalifornien, har flera universitets-examina inom tal och kommunikation, marknadsföring, reklam och PR. Men han förklarar att livet dessutom givit honom en erfarenhetsmässig utbildning

Abel Falck

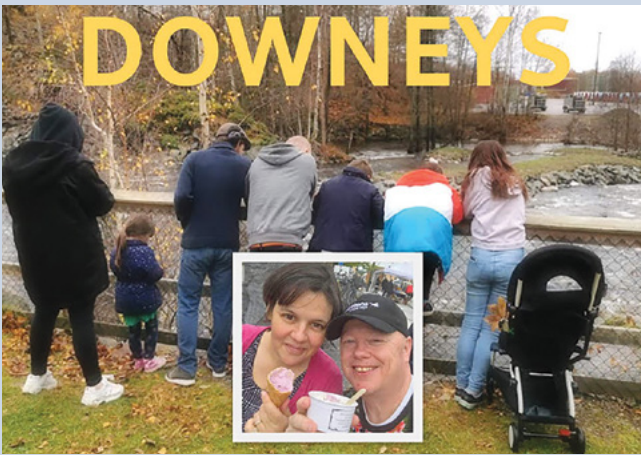
Familjen Downey

Från Gunnel Hedbergs blogg "Familjetrådet"

Genom åren har vi i Sverige haft förmånen att ta emot gästande medlemmar från andra länder som varit bosatta här under längre eller kortare perioder. Vi har lärt oss mycket genom dessa syskon som delat med

sig av sin kultur och som påverkat sina svenska församlingar med sin kunskap och erfarenhet. En sådan familj bor just nu i Örebro. Gunnel Hedberg berättar:

När Gregory Downey för några år sedan besökte Örebro församling var

som går långt utöver allt man kan lära sig i ett klassrum eller på ett universitet.

Hillary kommer från Driggs i Idaho. Hon fullföljde en treårig universitetsutbildning i trädgårdodling och konst innan hon började sitt verkliga arbete som hemarbetande mamma i en växande familj. Hon står också för barnens skolundervisning i hemmet.

På Gunnel Hedbergs fråga om vilka erfarenheter som lett fram till deras vittnesbörd om evangeliet svarar först Hillary och sedan Gregory.

”Mitt vittnesbörd bygger inte på en enstaka händelse utan har utvecklats med tiden. Men det tjänande i kyrkan som påverkat mitt liv mest är när vanliga möten i kyrkan har ställts in på grund av naturkatastrofer. Jag kan säga detta därför att det hänt flera gånger i mitt liv. Jag har bevittnat vilka mirakel som händer när människor tjänar varandra. Ett exempel var en kraftig storm i Bountiful i Utah. Träd blåste ner och elektriciteten försvann i många områden. Vi gick till kyrkan, vi hade sång och bön. Därefter bad biskopen alla att gå hem och kolla upp sina grannar. Denna inspirerade uppmaning räddade livet på två grannar som skulle ha dött av koloxidförgiftning. Om inte mötet ställts in och om vi inte hade blivit hemskickade är det vad som skulle ha skett. Även om stormen var en fruktansvärd katastrof förde den med sig

välsignelser till vårt samhälle när vi samlades för att tjäna varandra.”

”En av de mest minnesvärda upplevelserna jag haft i kyrkan var då en hemvändande missionär bar sitt vittnesbörd och berättade om den personliga

utveckling och den förändring som missionen hade inneburit i hans liv. Jag fick sedan mitt vittnesbörd om evangeliet då jag lyssnade på ett tal av Don J. Black, en välkänd person inom Kyrkans utbildningsverksamhet.” ■

Är jag förlåten? Är jag redo?

Ur ett brev från Ulla Mårtensson, Orem, Utah

Ett ”riktigt” brev med amerikanskt frimärke och poststämpel från Salt Lake City dök upp i vår brevlåda. Avsändaren var en Ulla Mårtensson. Jag gick snabbt igenom vänner och släktingar i Utah, men någon Ulla Mårtensson kunde jag inte minnas att jag kände.

95-åriga Ulla hade skrivit till mig som lokalredaktör för *Liahona*, en tidning som hon troget läser på svenska

varje månad. Jag blev påmind om den del av läsekretsen som bor utanför Sverige och som prenumererar på den svenska *Liahona* för att behålla kontakten med kyrkan i Sverige.

Ulla ville dela en upplevelse med *Liahonas* läsare, men jag vill först berätta lite om hennes bakgrund.

Ullas man Åke gick bort för trettio år sedan och några år därefter bestämde

Ulla Mårtensson

Ulla med de elva barnbarnsbarn hon hade 2006. Nu finns det 17.

sig Ulla för att lämna Sverige och bosätta sig i Utah där hennes enda barn Inger bodde. Hon förklarar att det var svårt för henne att byta miljö på detta sätt men glädjen av närheten till Ingers stora familj övervägde. I dag har Ulla sex barnbarn och sjutton barnbarnsbarn.

Ulla och Inger döpte sig i Kristianstads gren för mer än femtio år sedan. Ulla berättar att det då fanns fyra andra medlemmar och två missionärer i grenen som träffades på

Lyckans väg 39. Jag tänkte på hur glada Ulla och Inger måste ha varit när de läste i *Liahona* om den tillväxt som skett i Kristianstad och om hur grenen nu blivit en församling.

Ulla berättar hur hennes känslor för Jesus Kristus växte allteftersom åren gick. Jag citerar direkt från hennes brev: "Jag blev så tacksam för Jesus Kristus och jag kunde inte fatta vad Jesus hade utstått för alla människor och för mig. Jag bad ofta om förlåtelse.

Jag hade inte gjort mig skyldig till några stora synder, men jag kände att jag ville få Guds förlåtelse bekräftad för mig. Så en dag för ett par år sedan skedde det. Jag kände en stöt i min sida och en underbar känsla i min kropp. Det går inte att beskriva det som hände. Jag hörde eller kände en röst som sa: 'Men jag är ju här!' Det låter enkelt när jag nu skrivit ner det, men jag förstod att det var från min Frälsare Jesus Kristus." ■

Avlidna

Maivor Holmgren, som tillhörde Västerhaninge församling, föddes i Bjuråker i Hälsingland. Familjen hade sju barn. Maivor hade ett stort hjärta och alltid en hjälpande hand till alla runtomkring sig. När modern dog tog hon som tjugooåring hand om sina yngre syskon. Maivor döptes 1965 tillsammans med sin man Sven och deras äldste son. Hon älskade kyrkan och dess medlemmar. I alla år tjänade tjänade hon flitigt och glatt. I Herrens verk var inget för svårt. 91 år gammal har hon nu återförenats med sin man och en av sina döttrar.

Kristina Lindberg

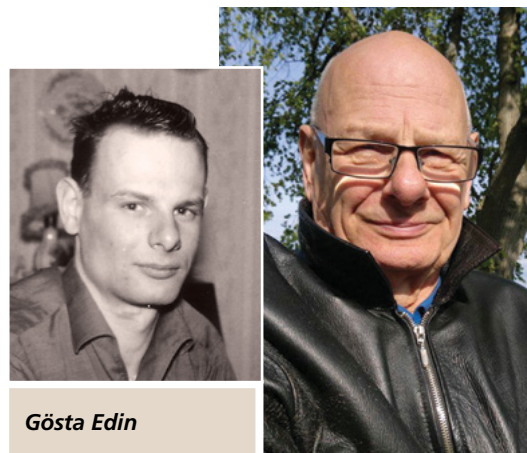
Maivor Holmgren

Vår trofaste broder **Gösta Edin** har avlidit. Broder Gösta blev medlem i kyrkan 1968 på Svartensgatan i Stockholm och lämnar efter sig två systrar och systerbarn. Gösta var en mycket skicklig rörmokare och var alltid beredd att hjälpa sin nästa med det de stod i behov av. Gösta har tjänat i många olika ämbeten i församlingen och var även en mycket trofast och uppskattad tempeltjänare i många år. Gösta blev 84 år och kommer att saknas av många.

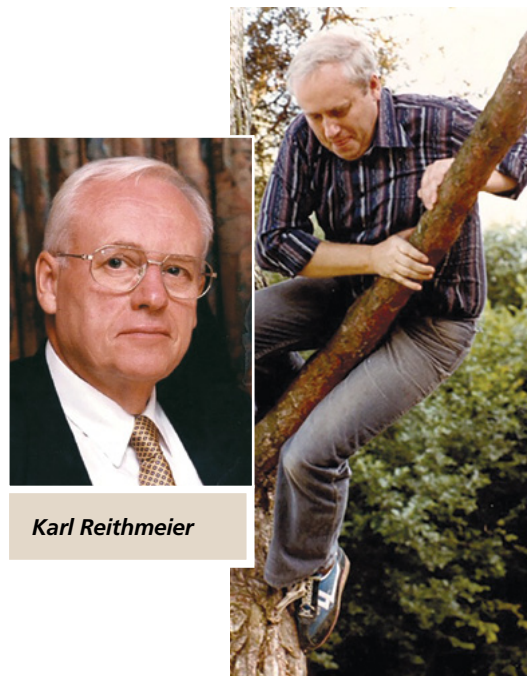
*Kristian Hahne, biskop
Gubbängens församling*

Karl Reithmeier avled på juldagen efter en lång tids sjukdom, 84 år gammal. Han föddes i München och tjänade också i Tyskland som missionär. 1961 flyttade han och hans unga hustru Helga och deras lille babyson till Sverige på grund av hans arbete. Här blev de kvar och familjen utökades med tre barn till. Karl bemästrade snart svenskan som få och var en utomordentlig organisatör. Han tjänade trofast i kyrkan, bland annat som beseglare i templet och som en mycket omtyckt biskop i Västerhaninge. ■

Inger Höglund

Gösta Edin

Karl Reithmeier

Ingrid Nilsson – formad efter 18 år i kyrkans informationstjänst

Camilla Norin

I slutet av december avlöstes Ingrid Nilsson som chef för kyrkans informationstjänst efter nästan tio år. Men hon har varit verksam i informationstjänsten i sammanlagt 18 år genom att hon varit assistent åt tidigare chefer, som sin man Per Nilsson och sin bror Per Malm.

Ämbetet som chef för informationstjänsten nationellt är på flera sätt ganska speciellt. I kyrkan kan det nästan upplevas som lite osynligt. Man blir ju inte inröstad eftersom ämbetet inte tillhör någon församling eller stav. Utåt blir man dock desto synligare. Ingrids uppdrag har varit att föra ut kyrkan ur dunklet och synliggöra den i Sverige. Det handlar inte om att missionera utan om att informera – underlätta för människor att få rätt information om kyrkan.

Hon har ivrigt verkat för att bygga broar mellan kyrkan och andra grupper och organisationer i Sverige som har liknande värderingar och kämpar med liknande utmaningar vad gäller att upprätthålla och sprida gudagivna värderingar i ett föränderligt samhälle.

Under årens gång har Ingrid lärt känna många ledargestalter i andra kyrkor och religiösa grupper, mycket tack vare att kyrkan sedan tre år tillbaka är medlem i Sveriges interreligiösa råd där hon bland annat fått lära känna nyckelpersoner inom Sveriges kristna råd.

Ingrid säger: "Jag är mycket tacksam för den goda vilja jag mött i möten med andra, att dörrar öppnats, att kyrkan blivit mer synlig och

respekterad och över alla goda människor jag fått möjlighet att lära känna."

Som kyrkans ansikte utåt har Ingrid också blivit kontaktad av nyhetsmedier när de haft frågor, inte minst i samband med uppförandet av musikalen Book of Mormon då hennes bemötande vann mycket uppskattning.

De senaste sex åren har kyrkan även varit närvarande under Almedalsveckan och ingått i en kärntrupp av religiösa grupper. Där har Ingrid helhjärtat stöttat och besökt andra gruppers aktiviteter och knutit värdefulla kontakter, vilket lett till ömsesidig uppskattning. Att kyrkan varit med i Almedalens mycket omfattande utbud har också lett till att den blivit mer synlig och respekterad och givits möjligheter till värdefulla kontakter med sekulära nyckelpersoner.

Livet präglas förstås när man under så många år har ett ämbete som innebär ett sådant djupt engagemang. Ingrid berättar att antennerna ständigt är utfällda – hon har försökt uppfatta vart samhällsvindarna blåser, vad som debatteras i medier, vilka behov som finns, vad människor tycker och tänker och varför. Många gånger har hon känt den Helige Andens inspiration och vägledning om vem eller vilka hon ska kontakta.

Ingrids man Per gick bort 2011. När Ingrid ser tillbaka kan hon tydligt se hur arbetet och ansvaret i ämbetet gav henne kraft och styrka även i sorgen efter sin man. De hade arbetat ihop under lång tid, delat många upplevelser

Ingrid Nilsson

inom informationstjänstområdet. Hon upplevde att Pers engagemang och stöd för henne fanns kvar fast från andra sidan. Genom att fortsätta ta sig an alla uppgifter förknippade med ämbetet fick hon hjälp att anpassa sig till sin nya livssituation som änka.

Ingrid poängterar att hon ju aldrig varit ensam i det här arbetet. Hon berättar att hon "fått lära känna och arbeta nära goda medarbetare. Deras kompetens och stöd har varit oundgängligt. Allt som åstadkommit är tack vare att vi varit ett starkt team. Jag känner stor tacksamhet över Andens inflytande över valet av medarbetare".

När förändringens vindar blåser i samhället får även kyrkan anpassa sitt sätt att synliggöra sig, bland annat genom allt större närvaro på sociala medier. Den nye chefen för kyrkans informationstjänst, Daniel Palm, kommer att ha stor glädje av de broar Ingrid byggt upp, men står också inför uppgiften att bygga vidare med nya verktyg. Och Ingrid får möjlighet att fortsätta använda sin erfarenhet. Hon har kallats att ha hand om VIP-inbjudningar till Tabernacle Choir of Tempel Squares konsert i Stockholm i sommar. ■

Små och stora svenska mirakel

Monica Bernpaintner

Karlskrona gren

Förra året gav mig anledning att börja lyssna bättre, både till mina medmänniskor och till Andens maningar. Året avslutades på ett väldigt fint sätt. Jag vill börja med att berätta att vi bor i ett litet hus på en sommarö i sydöstra Sverige. På sommaren är det mycket liv och rörelse i grannskapet, men vintertid är det nästan ödsligt här. Huset ligger en bra bit från vägen där brevlådan och soptunnan står, så jag brukar ställa soppåsen utanför dörren och slänga den när jag ska åka eller gå iväg någonstans. Denna dag utspelades följande:

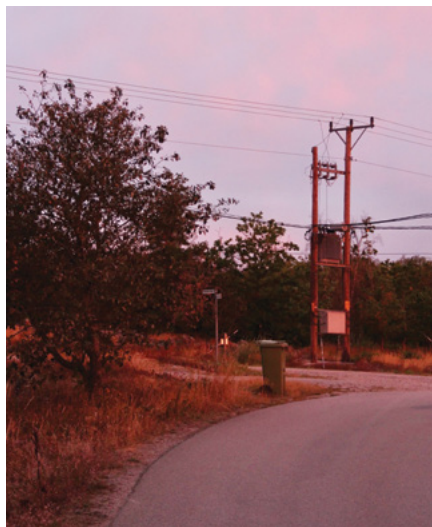
Jag hade varit iväg på förmiddagen. När jag kom hem tog jag hand om matvaror som inhandlats, hängde upp lite tvätt och gick upp till arbetsrummet för att studera. Väl uppe kom jag på att jag var sugen på en clementin, gick ner igen, skalade clementinen och slängde skalet i soppåsen. Påsen var inte full, men jag tog ändå upp den ur soptunnan och ställde den vid dörren i vanlig ordning. Denna gång tänkte jag ungefär: "Nä, jag slänger på en gång, äh, jag väntar, nej, gå och släng." Som jag redan berättat går jag aldrig iväg "bara" för att slänga soporna.

Jag kom till soptunnan, slängde soppåsen, vände mig om och vinkade till min 87-åriga granne som kom gående längre ner på vägen, varpå jag gick hemåt igen. Efter några steg vände jag tillbaka och gick till min granne. Stackaren var i upplösningstillstånd. Färdtjänsten hade inte kommit och det var bara en halvtimme kvar till hennes sjukhusbesök (sjukhuset ligger 35 minuters bilväg från oss). "Jag kör

dig!", sa jag, sprang och hämtade mobil och bil för att vi skulle kunna ringa grannens dotter som var på plats på sjukhuset för att möta upp och vara med på besöket. Dottern stoppade färdtjänsten som visade sig vara jättemycket försenad utan att ha meddelat detta, och hon kunde anmäla besöket i centralkassan. Jag levererade grannfrun vid rätt entré två minuter efter utsatt besökstid. Slutet gott, allting gott!

Citat från min söta grannfru: "Jag bad till Gud att han skulle hjälpa mig, han gör mig aldrig besviken. Men det här trodde jag inte han skulle fixa!" Hon var mycket känslös och tacksam. Själv var jag lika tacksam och förundrad. Gud hör bön. Vi kan vara någons bönesvar. Inredningsprofilen Ernst Kirchsteiger brukar säga "i det enkla bor det vackra". Han vet nog inte hur rätt han har.

"Fadern är i denna stund medveten om dig, dina känslor och de andliga och timliga behoven hos alla runtom dig." (Henry B. Eyring) ■

Prenumerera mera

Det går nu att prenumerera på *Liahona* för en längre period än ett år. Många har efterfrågat möjligheten att betala för flera års prenumeration vid ett och samma tillfälle. Du kan nu betala för en period av max fem år. Detta görs på bästa sätt genom att sätta in pengar på bankgironummer 5270-5092. Du betalar 90 kr för varje år du vill prenumerera. Skriv tidningens namn och språk (*Liahona*, svenska) samt din adress (eller adressen till den som ska ta emot tidningen). Du får ditt första nummer av *Liahona* tre månader efter det att inbetalningen gjorts. ■

Vill du bidra med en artikel till Lokala sidorna?

Vi tar gärna emot artiklar skrivna av medlemmar runtom i Sverige. Här kommer några råd till dig som vill bidra: Prata gärna med lokalredaktören om din idé till artikel i förväg. Alla typer av artiklar passar inte för publicering i *Liahona*. Vi vill hellre ha korta artiklar än långa. Vi vill hellre ha artiklar som handlar om människor än som beskriver möten och aktiviteter. Känner du någon som haft en speciell väg till det återställda evangeliet? Någon som haft en upplevelse som vi andra kan lära oss något av? Vill du skriva om en upplevelse från din mission, eller vill du berätta om hur någon gått den extra milen i sitt ämbete? Kontakta Terez Nilsson via telefon: 0708-430416, eller via e-post: terez.nilsson@gmail.com ■